

Dokument s plenarne sjednice

A8-0218/2018

25.6.2018

*****|
IZVJEŠĆE**

o Prijedlogu direktive Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Direktive 2014/59/EU o sposobnosti pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije kreditnih institucija i investicijskih društava te izmjeni Direktiva 98/26/EZ, 2002/47/EZ, 2012/30/EU, 2011/35/EU, 2005/56/EZ, 2004/25/EZ i 2007/36/EZ (COM(2016)0852 – C8-0481/2016 – 2016/0362(COD))

Odbor za ekonomsku i monetarnu politiku

Izvjestitelj: Gunnar Hökmark

Oznake postupaka

- * Postupak savjetovanja
- *** Postupak suglasnosti
- ***I Redovni zakonodavni postupak (prvo čitanje)
- ***II Redovni zakonodavni postupak (drugo čitanje)
- ***III Redovni zakonodavni postupak (treće čitanje)

(Navedeni se postupak temelji na pravnoj osnovi predloženoj u nacrtu akta.)

Izmjene nacrta akta

Amandmani Parlamenta u obliku dvaju stupaca

Brisanja su označena **podebljanim kurzivom** u lijevom stupcu. Izmjene su označene **podebljanim kurzivom** u obama stupcima. Novi tekst označen je **podebljanim kurzivom** u desnom stupcu.

U prvom i drugom retku zaglavlja svakog amandmana naznačen je predmetni odlomak iz nacrta akta koji se razmatra. Ako se amandman odnosi na postojeći akt koji se želi izmijeniti nacrtom akta, zaglavljje sadrži i treći redak u kojem se navodi postojeći akt te četvrti redak u kojem se navodi odredba akta na koju se izmjena odnosi.

Amandmani Parlamenta u obliku pročišćenog teksta

Novi dijelovi teksta označuju se **podebljanim kurzivom**. Brisani dijelovi teksta označuju se oznakom █ ili su precrtni. Izmjene se naznačuju tako da se novi tekst označi **podebljanim kurzivom**, a da se zamijenjeni tekst izbriše ili precrta.

Iznimno, izmjene stroga tehničke prirode koje unesu nadležne službe prilikom izrade konačnog teksta ne označuju se.

SADRŽAJ

	Stranica
NACRT ZAKONODAVNE REZOLUCIJE EUROPSKOG PARLAMENTA	5
POSTUPAK U NADLEŽNOM ODBORU	53
KONAČNO GLASOVANJE POIMENIČNIM GLASOVANJEM U NADLEŽNOM ODBORU	54

NACRT ZAKONODAVNE REZOLUCIJE EUROPSKOG PARLAMENTA

**o Prijedlogu direktive Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Direktive 2014/59/EU o sposobnosti pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije kreditnih institucija i investicijskih društava te izmjeni Direktiva 98/26/EZ, 2002/47/EZ, 2012/30/EU, 2011/35/EU, 2005/56/EZ, 2004/25/EZ i 2007/36/EZ
(COM(2016)0852 – C8-0481/2016 – 2016/0362(COD))**

(Redovni zakonodavni postupak: prvo čitanje)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir Prijedlog Komisije upućen Europskom parlamentu i Vijeću (COM(2016)0852),
- uzimajući u obzir članak 294. stavak 2. i članak 114. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, u skladu s kojima je Komisija podnijela Prijedlog Parlamentu (C8-0481/2016),
- uzimajući u obzir članak 294. stavak 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,
- uzimajući u obzir članak 59. Poslovnika,
- uzimajući u obzir izvješće Odbora za ekonomsku i monetarnu politiku (A8-0218/2018),
 1. usvaja sljedeće stajalište u prvom čitanju;
 2. poziva Komisiju da predmet ponovno uputi Parlamentu ako zamjeni, bitno izmjeni ili namjerava bitno izmjeniti svoj Prijedlog;
 3. nalaže svojem predsjedniku da stajalište Parlamenta proslijedi Vijeću, Komisiji i nacionalnim parlamentima.

Amandman 1

AMANDMANI EUROPSKOG PARLAMENTA*

na Prijedlog Komisije

2016/0362 (COD)

Prijedlog

DIREKTIVE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o izmjeni Direktive 2014/59/EU o sposobnosti pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije kreditnih institucija i investicijskih društava te izmjeni direktiva 98/26/EZ, 2002/47/EZ, 2012/30/EU, 2011/35/EU, 2005/56/EZ, 2004/25/EZ i 2007/36/EZ

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114., uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije, nakon prosljeđivanja nacrta zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima, uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke¹, uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora², u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom, budući da:

- (1) Odbor za finansijsku stabilnost (FSB) objavio je 9. studenoga 2015. sažeti pregled ukupne sposobnosti pokrivanja gubitaka („standard TLAC“) koji je skupina G20 potvrdila u studenome 2015. U skladu sa standardom TLAC, globalne sistemske važne banke („GSV banke“), koje se u zakonodavstvu Unije nazivaju globalnim sistemskim važnim institucijama („GSV institucije“), obvezne su imati dostatan minimalni iznos obveza (prihvatljivih za *bail-in*) s velikom sposobnošću pokrivanja gubitaka kako bi osigurale neometano i brzo pokrivanje gubitaka i dokapitalizaciju u sanaciji. Komisija

* Amandmani: novi ili izmijenjeni tekst označava se podebljanim kurzivom; a brisani tekst oznakom ~~█~~.

¹ SL C , , str.

² SL C , , str.

se u svojoj komunikaciji od 24. studenoga 2015.¹ obvezala da će do kraja 2016. predstaviti zakonodavni prijedlog kojim će se omogućiti provedba standarda TLAC do roka dogovorenog na međunarodnoj razini, odnosno do 2019.

- (1.a) *Kako bi se olakšalo dugoročno planiranje i zajamčila sigurnost u pogledu potrebnih zaštitnih slojeva, tržištima je potrebna pravovremena jasnoća u vezi s kriterijima prihvatljivosti koji su potrebni kako bi se instrumenti smatrali TLAC/MREL obvezama.*
- (2) Standard TLAC potrebno je u Uniji provesti na način da se u obzir uzme postojeći minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze („MREL“) koji je specifičan za pojedinačnu instituciju i koji se primjenjuje na sve kreditne institucije i investicijska društva u Uniji kako je utvrđeno Direktivom 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća². S obzirom na to da se TLAC-om i MREL-om teži osigurati da institucije u Uniji raspolažu dostatnom sposobnošću pokrivanja gubitaka, ta bi se dva zahtjeva trebala nadopunjavati unutar zajedničkog okvira. S operativnog bi stajališta uskladenu minimalnu razinu standarda TLAC za globalne sistemski važne institucije („minimalni zahtjev za TLAC“) u zakonodavstvo Unije trebalo uvesti izmjenama Uredbe (EU) br. 575/2013³, dok bi faktor uvećanja specifičan za pojedine globalne sistemski važne institucije i zahtjev specifičan za pojedine institucije koje nisu globalne sistemski važne institucije, koji se naziva minimalnim zahtjevom za regulatorni kapital i prihvatljive obveze, trebalo obuhvatiti ciljanim izmjenama Direktive 2014/59/EU i Uredbe br. 806/2014⁴. Relevantne odredbe ove Direktive koje se odnose na sposobnost pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije institucija trebalo bi na dosljedan način primjenjivati s odredbama prethodno navedenih zakonodavnih akata i Direktive 2013/36/EU⁵.
- (3) Nepostojanje usklađenih pravila Unije o provedbi standarda TLAC u Uniji prouzročilo bi dodatne troškove i pravnu nesigurnost te prekograničnim institucijama otežalo primjenu *bail-in* instrumenta. Nepostojanje usklađenih pravila Unije uzrok je i narušavanju tržišnog natjecanja na unutarnjem tržištu, zbog toga što se troškovi institucija za usklađivanje s postojećim zahtjevima i standardom TLAC mogu znatno razlikovati diljem Unije. Zato je potrebno ukloniti prepreke funkcioniranju unutarnjeg tržišta i izbjegći narušavanje tržišnog natjecanja koji su posljedica nepostojanja

¹ Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskoj središnjoj banci, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija „Ususret dovršetku bankarske unije“, 24.11.2015., COM(2015) 587 final

² Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava, SL L 173, 12.6.2014., str. 190.

³ Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i kojom se izmjenjuje Uredba (EU) br. 648/2012, SL L 176, 27.6.2013., str. 1.

⁴ Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010, SL L 225, 30.7.2014., str. 1.

⁵ Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ, SL L 176, 27.6.2013., str. 338.

usklađenih pravila Unije o provedbi standarda TLAC. Slijedom toga, odgovarajuća je pravna osnova za ovu Direktivu članak 114. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU), kako se tumači u skladu sa sudskom praksom Suda Europske unije.

- (4) U skladu sa standardom TLAC, Direktivom 2014/59/EU trebalo bi nastaviti priznavati strategiju s jedinstvenom točkom pristupanja (SPE) i strategiju s višestrukim točkama pristupanja (MPE). U okviru strategije SPE sanira se samo jedan subjekt grupe, najčešće matično društvo, a ostali se subjekti grupe, uglavnom operativna društva kćeri, ne saniraju nego svoje gubitke, već potrebe za dokapitalizacijom prosljeđuju uz poslovni lanac subjektu koji će se sanirati. U okviru strategije MPE može se sanirati više od jednog subjekta grupe. Za učinkovitu primjenu željene sanacijske strategije važno je jasno identificirati subjekte koji će se sanirati („subjekti u sanaciji“) i društva kćeri u njihovu vlasništvu („grupe u sanaciji“). Identifikacija je bitna i za određivanje razine primjene pravila o sposobnosti pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije koju bi trebala primjenjivati finansijska društva. Stoga je potrebno uvesti pojmove „subjekt u sanaciji“ i „grupa u sanaciji“ i izmijeniti Direktivu 2014/59/EU u pogledu planiranja sanacije grupe kako bi se izričito zahtjevalo da sanacijska tijela unutar određene grupe identificiraju subjekte u sanaciji i grupe u sanaciji i da primjereno razmotre utjecaj svake planirane sanacijske radnje unutar grupe kako bi se osigurala učinkovita sanacija grupe.
- (5) Države članice trebale bi osigurati da sposobnost pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije institucija bude dovoljna kako bi se osiguralo neometano i brzo pokrivanje gubitaka i dokapitalizacija u sanaciji s minimalnim utjecajem na finansijsku stabilnost i porezne obveznike. To bi trebalo postići tako da se institucije usklade s minimalnim zahtjevom za regulatorni kapital i prihvatljive obveze specifičnim za pojedinačnu instituciju (MREL), kako je predviđeno Direktivom 2014/59/EU.
- (6) Kako bi se nazivnici za mjerenje sposobnosti pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije uskladili s nazivnicima predviđenima standardom TLAC, MREL bi trebalo izraziti kao postotak ukupnog iznosa izloženosti riziku i mjere izloženosti omjera finansijske poluge predmetne institucije.
- (6.a) ***Kako bi se tržištima zajamčila sigurnost i kako bi se omogućilo stvaranje potrebnih zaštitnih slojeva, tržištima je potrebna pravovremena jasnoća u vezi s kriterijima prihvatljivosti koji su potrebni kako bi se instrumenti smatrali TLAC/MREL obvezama.***
- (7) Kriteriji prihvatljivosti za MREL za obveze prihvatljive za *bail-in* trebali bi biti usko usklaćeni s kriterijima utvrđenima Uredbom (EU) br. 575/2013 za minimalni zahtjev za TLAC, u skladu s dopunskim prilagodbama i zahtjevima uvedenima ovom Direktivom. Točnije, određeni dužnički instrumenti s ugrađenom komponentom izvedenice, kao što su strukturirani vrijednosni papiri, trebali bi biti prihvatljivi za ispunjenje MREL-a ako imaju fiksni iznos glavnice plativ po dospijeću, a samo je dodatni povrat povezan s izvedenicom i ovisi o rezultatima referentne imovine. Ti bi instrumenti zbog fiksne glavnice trebali imati veliku sposobnost pokrivanja gubitaka i u sanaciji bi se na njih trebalo moći jednostavno primijeniti *bail-in*. ***Usklađivanjem kriterija prihvatljivosti za MREL s kriterijima iz Uredbe (EU) br. 575/2013 trebali bi se zajamčiti jednak uvjeti za institucije Unije na globalnoj razini. To znači da***

razinu zahtjeva koja se mora ispuniti upravo pomoću podređenog duga treba postaviti na razinu zahtjeva za TLAC, kao što je preneseno u pravo Unije.

- (8) U opseg obveza za ispunjavanje MREL-a uključene su, u načelu, sve obveze koje su posljedica tražbina neosiguranih nepovlaštenih vjerovnika (nepodređene obveze), osim ako ne ispunjuju specifične kriterije prihvatljivosti predviđene ovom Direktivom. Radi povećanja mogućnosti sanacije institucija upotrebom učinkovitog *bail-in* instrumenta sanacijska tijela trebala bi imati mogućnost zahtijevati da se MREL ispuni podređenim obvezama, posebno ako postoje jasni pokazatelji da bi vjerovnici u *bail-inu* u sanaciji vjerojatno snosili gubitke koji premašuju gubitke u slučaju insolventnosti. Zahtjev da se MREL ispuni podređenim obvezama trebalo bi postaviti samo za razinu koja je potrebna da se spriječi da gubici za vjerovnike u sanaciji budu veći od gubitaka koje bi pretrpjeli u slučaju insolventnosti. Nikakva podređenost dužničkih instrumenata koju za MREL zatraže sanacijska tijela ne bi smjela dovesti u pitanje mogućnost da se minimalni zahtjev za TLAC djelomično ispuni nepodređenim dužničkim instrumentima u skladu s Uredbom (EU) br. 575/2013, kako je dopušteno standardom TLAC. *Istovremeno, ako institucije imaju visoku razinu regulatornog kapitala, to bi se trebalo iskazati u primjeni i izračunu MREL-a. Institucije bi trebale ispuniti zahtjeve MREL pomoću instrumenata redovnog osnovnog kapitala (CET1), dodatnog osnovnog kapitala ili instrumenata dopunskog kapitala kako bi se isti zahtjevi o MREL-u primijenili na institucije s većim i na one s manjim zalihamama regulatornog kapitala. Cilj jednakih uvjeta među institucijama također bi trebalo nastojati ostvariti na globalnoj razini, posebno pri usklađivanju kriterija prihvatljivosti za MREL s kriterijima za minimalni zahtjev za TLAC.*
- (9) MREL bi bankama trebao omogućiti pokrivanje gubitaka koji se očekuju u sanaciji i dokapitalizaciju u postsanacijskoj fazi. Sanacijska tijela trebala bi na temelju odabrane sanacijske strategije propisno opravdati razinu uvedenog MREL-a, posebno u pogledu potrebe za zahtjevom i visine zahtjeva iz članka 104. točke (a) Direktive 2013/36/EU u iznosu dokapitalizacije. Ta bi se razina trebala sastojati od zbroja iznosa gubitaka očekivanih u sanaciji koji odgovaraju zahtjevima za regulatorni kapital institucije i iznosa dokapitalizacije kojime se subjektu u postsanacijskoj fazi omogućuje ispunjenje zahtjeva za regulatorni kapital potrebnih za odobrenje za nastavak aktivnosti u okviru odabrane sanacijske strategije. MREL bi trebalo izraziti kao postotak ukupne izloženosti riziku i mjere omjera finansijske poluge, a institucije bi istodobno trebale ispuniti razine koje proizlaze iz tih dvaju mjerena. Sanacijskom tijelu trebalo bi, u propisno opravdanim slučajevima, omogućiti prilagodbu dokapitalizacijskih iznosa kako bi se na odgovarajući način odrazili i povećani rizici koji utječu na mogućnost sanacije, a proizlaze iz poslovnog modela, profila financiranja i profila ukupnog rizika grupe u sanaciji i stoga u tim ograničenim okolnostima zahtijevaju premašivanje dokapitalizacijskih iznosa iz članka 45.c stavaka 3. i 4. prvog podstavka.
- (9.a) *Konkretno, prihvatljive obveze ne bi smjele podlijegati pravu na netiranje ili prijeboju, čime bi se potkopao njihov kapacitet pokrića gubitaka u sanaciji. Stoga je potrebno da prihvatljive obveze ne podliježu pravu na netiranje ili sporazumima o prijeboju iako ugovorne odredbe kojima se utvrđuju prihvatljive obveze ne trebaju sadržavati klauzulu u kojoj se izričito navodi da instrument ne podliježe takvim pravima. Također nema potrebe da se u ugovornim odredbama kojima se utvrđuju prihvatljive obveze navodi da te obveze podliježu otpisu ili konverziji. Odredbe*

kojima se utvrđuju prihvatljive obveze ne bi smjele sadržavati poticaj na otkup i njima se ne bi smjelo imatelju dati pravo da ubrza buduće planirano plaćanje kamata ili glavnice, osim u slučaju likvidacije.

- (9.b) *Sve podređene instrumente koji su izdani prije datuma donošenja kriterija prihvatljivosti trebalo bi smatrati prihvatljivima za MREL, odnosno oni ne bi trebali ispunjavati nove kriterije prihvatljivosti uvedene u okviru paketa o smanjenju rizika. Takav nastavak priznavanja odredbe potreban je zato što tržišni sudionici ne bi mogli predvidjeti te promjene i trebalo bi im vremena da usklade svoja izdavanja. Nastavkom priznavanja odredbe trebali bi se obuhvatiti svi novi kriteriji prihvatljivosti, uključujući prava na netiranje i prijeboj kao i prava na ubrzavanje.*
- (10) Radi povećanja mogućnosti sanacije, sanacijska bi tijela povrh minimalnog zahtjeva za TLAC utvrđenog Uredbom (EU) br. 575/2013. trebala imati mogućnost za globalne sistemski važne institucije uvesti MREL specifičan za pojedinačnu instituciju. MREL specifičan za pojedinačnu instituciju smije se uvesti samo ako minimalni zahtjev za TLAC nije dovoljan za pokrivanje gubitaka i dokapitalizaciju globalne sistemski važne institucije u okviru odabrane sanacijske strategije.
- (11) Kad sanacijska tijela postavljaju razinu MREL-a trebala bi u obzir uzeti i stupanj sistema važnosti pojedine institucije i mogući nepovoljni učinak njezine propasti na finansijsku stabilnost. Sanacijska tijela trebala bi voditi računa o potrebi postojanja ravnopravnih uvjeta između globalnih sistemski važnih institucija i ostalih usporedivih institucija sa sistemskom važnošću u Uniji. Stoga MREL za institucije koje nisu identificirane kao globalne sistemski važne institucije, ali čija je sistemska važnost unutar Unije usporediva s onom globalnih sistemski važnih institucija, ne bi trebao nesrazmjerno odstupati od razine i sastava MREL-a utvrđenog općenito za globalne sistemski važne institucije.

-
- (13) U skladu s Uredbom br. 575/2013, institucije koje se mogu smatrati subjektima u sanaciji trebale bi podlijetati MREL-u samo na konsolidiranoj razini grupe u sanaciji. To znači da bi subjekti u sanaciji trebalo obvezati da vanjskim vjerovnicima trećim stranama u *bail-inu* izdaju prihvatljive instrumente i stavke za ispunjenje MREL-a, u slučaju da subjekt u sanaciji započne sanaciju.
- (14) Institucije koje nisu subjekti u sanaciji trebale bi se uskladiti s MREL-om na pojedinačnoj razini. Potrebe tih institucija za pokrivanjem gubitaka i dokapitalizacijom u pravilu bi trebali osiguravati njihovi subjekti u sanaciji i to na način da subjekti u sanaciji stječu prihvatljive obveze koje su izdale te institucije i otpisuju ih ili konvertiraju u vlasničke instrumente u trenutku u kojemu te institucije postanu neodržive. MREL primjenjiv na institucije koje nisu subjekti u sanaciji trebao bi se, kao takav, primjenjivati zajedno i dosljedno sa zahtjevima primjenjivima na subjekte u sanaciji. To bi sanacijskim tijelima trebalo omogućiti da saniraju grupu u sanaciji, a da pritom u sanaciju ne uključe neka od njezinih društava kćeri, čime bi se izbjegli potencijalni poremećaji na tržištu. ■ Sanacijska tijela za društva kćeri subjekta u sanaciji trebala bi isto tako moći u cijelosti odustati od primjene MREL-a primjenjivog na institucije koje nisu subjekti u sanaciji, ako i subjekt u sanaciji i njegova društva kćeri imaju poslovni nastan u istoj državi članici. Primjena MREL-a na institucije koje

nisu subjekti u sanaciji trebala bi se uskladiti s odabranom sanacijskom strategijom, a njome se posebno ne bi smio mijenjati vlasnički odnos između institucija i njihove grupe u sanaciji nakon dokapitalizacije institucija.

- (15) Radi osiguranja primjerenih razina MREL-a za potrebe sanacije, tijela odgovorna za utvrđivanje razine MREL-a trebala bi biti sanacijsko tijelo subjekta u sanaciji, sanacijsko tijelo za sanaciju na razini grupe, odnosno sanacijsko tijelo krajnjeg matičnog poduzeća i sanacijska tijela ostalih subjekata grupe u sanaciji. Na temelju Uredbe (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća¹, Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo (EBA) trebalo bi biti ovlašteno za rješavanje svih sporova između nadležnih tijela, u skladu s uvjetima i ograničenjima predviđenima ovom Direktivom.
- (16) Nadležna i sanacijska tijela trebala bi primjerno razmotriti i ispraviti sve povrede minimalnog zahtjeva za TLAC i MREL-a. S obzirom na to da bi povreda tih zahtjeva mogla biti prepreka sanaciji institucije ili grupe, potrebno je skratiti postojeće postupke za uklanjanje prepreka mogućnosti sanacije radi brzog rješavanja svake povrede zahtjeva. Sanacijskim tijelima trebalo bi omogućiti i da od institucija zahtijevaju da promijene profil dospijeća prihvatljivih instrumenata i stavki te da pripreme i provedu planove za ponovnu uspostavu razine tih zahtjeva.
- (17) U cilju osiguranja transparentne primjene MREL-a, institucije bi trebale redovito izvješćivati svoja nadležna i sanacijska tijela te redovito javno objavljivati razine prihvatljivih obveza i sastav tih obveza, uključujući njihov profil dospijeća i red prvenstva u redovnom postupku u slučaju insolventnosti. Potrebna je dosljedna učestalost nadzornog izvješćivanja o usklađenosti sa zahtjevima za regulatorni kapital i s MREL-om.
- (18) Zahtjevom za uključivanje ugovornog priznanja učinaka *bail-in* instrumenta u sporazume ili instrumente koji stvaraju obveze koje se uređuju pravom trećih zemalja trebala bi se osigurati mogućnost primjene *bail-in* instrumenta na te obveze u slučaju sanacije. Ako i dok u svim jurisdikcijama trećih zemalja ne budu doneseni zakonski okviri za priznanje kojima će se omogućiti učinkovita prekogranična sanacija, pravilno sročeni i široko prihvaćeni ugovorni aranžmani trebali bi predstavljati funkcionalno rješenje. Čak i kad budu uvedeni zakonski okviri za priznanje, ugovorni aranžmani o priznanju trebali bi pomoći jačanju pravne sigurnosti i predvidivosti prekograničnog priznanja mjera sanacije. Ipak, moguće su situacije u kojima je za institucije u praksi neizvedivo da te ugovorne odredbe uključe u sporazume ili instrumente koji stvaraju obveze, posebno obveze koje u skladu s Direktivom 2014/59/EU nisu izuzete od primjene *bail-in* instrumenta, osigurane depozite ili instrumente regulatornog kapitala. Za institucije je u praksi posebno neizvedivo u sporazume ili instrumente koji stvaraju obveze uključiti ugovorne odredbe o priznanju učinaka *bail-in* instrumenta ako su te ugovorne odredbe nezakonite u predmetnoj trećoj zemlji ili ako institucije nemaju pregovaračku snagu za uvođenje tih ugovornih odredaba. Stoga bi sanacijska tijela trebala moći odustati od primjene zahtjeva za uključenje tih ugovornih odredbi ako bi te ugovorne odredbe podrazumijevale nesrazmjerne troškove za institucije, a

¹ Uredba (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo), kojom se izmjenjuje Odluka br. 716/2009/EZ i stavlja izvan snage Odluka Komisije 2009/78/EZ, SL L 331, 15.12.2010., str. 12.

posljedičnim se obvezama ne bi osigurala znatna sposobnost pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije u sanaciji. Na to odustajanje ne bi se smjelo oslanjati ako se nekolicinom sporazuma ili obveza zajedno osigurava znatna sposobnost pokrivanja i dokapitalizacije u sanaciji. Usto, kako se mogućnost sanacije institucije ne bi dovela u pitanje, obveze na koje odustajanje ima povoljan učinak ne bi smjeli biti prihvatljive za MREL.

- (19) Radi očuvanja finansijske stabilnosti važno je da nadležna tijela mogu popraviti pogoršanje finansijske i ekonomske situacije institucije prije nego što ta institucija dođe do točke kada tijela nemaju drugog rješenja osim sanacije. U tu bi svrhu sanacijskim tijelima trebalo dodijeliti odgovarajuće ovlasti za ranu intervenciju. Ovlasti za ranu intervenciju trebale bi uključivati ovlast za suspenziju određenih ugovornih obveza na najkraće potrebno razdoblje. Ovlast za suspenziju trebalo bi precizno ograničiti i izvršavati samo kad je potrebno utvrditi jesu li mjere rane intervencije potrebne ili kako bi se utvrdilo propada li institucija ili prijeti li joj propast. Ipak, ovlast za suspenziju ne bi trebalo primjenjivati na obveze povezane sa sudjelovanjem u sustavima navedenima u Direktivi 98/26/EZ Europskog parlamenta i Vijeća¹, središnje druge ugovorne strane (CCP-ove) i središnje banke, uključujući i središnje druge ugovorne strane iz trećih zemalja koje priznaje Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala („ESMA“). Ona se ne bi trebala primjenjivati na osigurane depozite. Ovlasti rane intervencije trebale bi obuhvaćati ovlasti koje su već predviđene Direktivom 2013/36/EU za okolnosti koje se ne smatraju ranom intervencijom te ostale situacije u kojima ih se smatra potrebnima za obnovu finansijskog zdravlja institucije.
- (20) Kako bi se osigurala učinkovita sanacija, a posebno kako bi se izbjegao sukob nadležnosti, redovni postupak u slučaju insolventnosti za propadajuću instituciju ne bi se smio pokretati niti nastaviti dok sanacijsko tijelo izvršava svoje sanacijske ovlasti ili primjenjuje instrumente sanacije, osim na inicijativu sanacijskog tijela ili uz njegovu suglasnost. Korisno je i potrebno suspendirati određene ugovorne obveze na ograničen rok kako bi sanacijsko tijelo imalo dovoljno vremena za vrednovanje i primjenu instrumenata sanacije. Tu ovlast trebalo bi precizno ograničiti i izvršavati je samo u najkraćem potrebnom razdoblju za vrednovanje ili za primjenu instrumenata sanacije. Ovlast se, međutim, ne bi smjela primijeniti na osigurane depozite ili na obveze koje se odnose na sudjelovanje u sustavima navedenima u Direktivi 98/26/EZ, središnje druge ugovorne strane i središnje banke, uključujući središnje druge ugovorne strane iz trećih zemalja koje priznaje ESMA. Direktivom 98/26/EZ smanjuje se rizik povezan sa sudjelovanjem u platnim sustavima i sustavima za namiru vrijednosnih papira, posebno smanjenjem smetnji u slučaju insolventnosti sudionika u takvom sustavu. Kako bi se osiguralo da se navedene zaštite primjereno primjenjuju u kriznim situacijama, a da se istodobno zadrži primjerena sigurnost operatera platnih sustava i sustava vrijednosnih papira te ostalih tržišnih sudionika, Direktivu 2014/59/EU potrebno je izmijeniti kako bi se osiguralo da se mjera prevencije krize ili mjera za upravljanje krizom sama po sebi ne smatra postupkom u slučaju insolventnosti u smislu Direktive 98/26/EZ, pod uvjetom da se temeljne obveze prema ugovoru i dalje izvršavaju. Međutim, nijednom se odredbom Direktive 2014/59/EU ne bi smjelo

¹ Direktiva 98/26/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. svibnja 1998. o konačnosti namire u platnim sustavima i sustavima za namiru vrijednosnih papira (SL L 166, 11.6.1998., str. 45.)

dovesti u pitanje djelovanje sustava određenog na temelju Direktive 98/26/EZ ili njome zajamčeno pravo na sigurnost kolateralna.

- (21) Kako bi se izbjeglo duplicitiranje zahtjeva i primijenila primjerena pravila za djelotvoran oporavak i djelotvornu sanaciju središnjih drugih ugovornih strana u skladu s Uredbom (EU) br. [oporavak i sanacija središnjih drugih ugovornih strana], potrebno je izmijeniti Direktivu 2014/59/EU kako bi se iz njezina područja primjene izuzele one središnje druge ugovorne strane u odnosu na koje države članice u skladu s Uredbom (EU) br. 648/2012¹ primjenjuju određene zahtjeve za odobrenja za rad na temelju Direktive 2013/36/EU i stoga imaju odobrenje raditi i kao kreditne institucije.
- (22) Izuzeće posebnih obveza kreditnih institucija ili investicijskih društava od primjene *bail-in* instrumenta ili od ovlasti za suspenziju određenih obveza, ograničenje prisilne naplate založnih prava ili privremenu suspenziju prava otkaza iz Direktive 2014/59/EU trebalo bi na istovjetan način obuhvatiti obveze povezane sa središnjim drugim ugovornim stranama s poslovnim nastanom u Uniji i sa središnjim drugim ugovornim stranama iz trećih zemalja koje priznaje ESMA.
- (23) Kako bi se osiguralo ujednačeno razumijevanje pojmove koji se upotrebljavaju u raznim pravnim instrumentima, primjерeno je u Direktivu 98/26/EZ uključiti definicije i pojmove uvedene Uredbom (EU) br. 648/2012 kao što su „središnja druga ugovorna strana“ ili „CCP“ i „sudionik“.
- (24) Kako bi se sanacija središnjih drugih ugovornih strana učinkovito provela, mjere zaštite predviđene Direktivom 2002/47/EZ² ne bi se smjele primjenjivati na ograničenja izvršenja ugovora o finansijskom kolateralu ili na učinak ugovora o finansijskom kolateralu u vrijednosnim papirima ni na bilo koju odredbu o konačnom netiranju ili prijeboju uvedenu na temelju Uredbe (EU) br. [oporavak i sanacija središnjih drugih ugovornih strana].
- (25) Direktiva 2012/30/EU³, Direktiva 2011/35/EU⁴, Direktiva 2005/56/EZ⁵, Direktiva 2004/25/EZ⁶ i Direktiva 2007/36/EZ¹ sadržavaju pravila o zaštiti dioničara i

¹ Uredba (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj strani i trgovinskom rezervatoriju, SL L 201, 27.7.2012., str. 1.

² Uredba (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj strani i trgovinskom rezervatoriju, SL L 201, 27.7.2012., str. 1.

³ Direktiva 2012/30/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o usklajivanju zaštitnih mehanizama koje, radi zaštite interesa članova i trećih osoba, države članice zahtijevaju od trgovackih društava u smislu članka 54. drugog stavka Ugovora o funkcioniranju Europske unije, u pogledu osnivanja dioničkih društava te održavanja i promjene njihovog kapitala, a s ciljem ujednačavanja tih zaštitnih mehanizama (SL L 315, 14.11.2012., str. 74.)

⁴ Direktiva 2011/35/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2011. o spajanjima dioničkih društava (SL L 110, 29.4.2011., str. 1.)

⁵ Direktiva 2005/56/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2005. o prekograničnim spajanjima društava kapitala (SL L 310, 25.11.2005., str. 1.)

⁶ Direktiva 2004/25/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o ponudama za preuzimanje (SL L 142, 30.4.2004., str. 12.)

vjerovnika središnjih drugih ugovornih strana obuhvaćenih područjem primjene tih direktiva. U okolnostima u kojima sanacijska tijela moraju brzo djelovati na temelju Uredbe (EU) br. [oporavak i sanacija središnjih drugih ugovornih strana] ti propisi mogu ometati sanacijska tijela pri učinkovitoj provedbi sanacije i upotrebi instrumenata sanacije i sanacijskih ovlasti. Zbog toga bi područje primjene Direktive 2014/59/EU trebalo proširiti na radnje koje se poduzimaju u skladu s Uredbom (EU) br. [oporavak i sanacija središnjih drugih ugovornih strana]. Kako bi se dioničarima zajamčila najviša razina pravne sigurnosti, ta bi odstupanja trebala biti jasno i usko definirana te bi se njima smjelo koristiti samo u javnom interesu i nakon što su ispunjeni uvjeti za pokretanje sanacije. Korištenje instrumentima sanacije pretpostavlja ispunjenje ciljeva sanacije i uvjeta za sanaciju utvrđenih Uredbom (EU) br. [oporavak i sanacija središnjih drugih ugovornih strana]. Kako bi se nadležnim tijelima osigurala mogućnost uvođenja sankcija ako nisu poštovane odredbe Uredbe (EU) br. [oporavak i sanacija središnjih drugih ugovornih strana] te kako bi te ovlasti uvođenja sankcija bile usklađene s pravnim okvirom za oporavak i sanaciju ostalih finansijskih institucija, područje primjene glave VIII. Direktive 2014/59/EU trebalo bi obuhvatiti i povrede odredaba Uredbe (EU) br. [oporavak i sanacija središnjih drugih ugovornih strana].

- (26) S obzirom na to da države članice ne mogu u dostatnoj mjeri ostvariti ciljeve ove Direktive, odnosno utvrditi jedinstvena pravila o okviru za oporavak i sanaciju, već se ti ciljevi zbog opsega aktivnosti mogu na bolji način ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je nužno za ostvarivanje tih ciljeva.
- (27) Kako bi države članice imale dovoljno vremena za prenošenje ove Direktive u svoje nacionalno pravo, treba im za to dati rok od dvanaest mjeseci od datuma njegova stupanja na snagu, a predmetne se institucije moraju obvezati na usklađivanje s novim odredbama u roku od šest mjeseci od datuma prenošenja.
- (27.a) *Države članice trebale bi se pobrinuti za to da nacionalni propisi o insolventnosti ispravno odražavaju hijerarhiju pokrića gubitaka u sanaciji, izbjegavajući pritom znatne neusklađenosti između pravnih okvira za sanaciju i insolventnost te osiguravajući da instrumenti regulatornog kapitala pokrivaju gubitke i u sanaciji i insolventnosti prije ostalih podređenih tražbina.*

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.
Izmjena Direktive 2014/59/EZ1

1. U članku 1. dodaje se sljedeći stavak 3.:

„3. Ova se Direktiva ne primjenjuje na one središnje druge ugovorne strane u odnosu na koje države članice u skladu s člankom 14. stavkom 5. Uredbe (EU) br. 648/2012 primjenjuju određene zahtjeve za izdavanje odobrenja za rad na temelju Direktive 2013/36/EU.

¹ Direktiva 2007/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. srpnja 2007. o izvršavanju pojedinih prava dioničara trgovačkih društava uvrštenih na burzu (SL L 184, 14.7.2007., str. 17.)

Odredbe iz glave VIII. ove Direktive primjenjuju se međutim i u pogledu primjenjivih kazni ako nisu ispunjeni uvjeti iz Uredbe [o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana].”

1.a U članku 2. stavku 1. točka 2. zamjenjuje se sljedećim:

„kreditna institucija” znači kreditna institucija kako je definirana u članku 4. stavku 1. točki 1. Uredbe (EU) br. 575/2013, ne uključujući subjekte iz članka 2. stavka 5., **članka 2. stavka 5.a i članka 2. stavka 5.b** Direktive 2013/36/EU;”

2. U članku 2. stavku 1. točki 71. izraz „prihvatljive obveze” zamjenjuje se izrazom „obveze prihvatljive za *bail-in*”.

3. U članku 2. stavku 1. dodaje se sljedeća točka:

,,(71.a) „prihvatljive obveze” znači obveze prihvatljive za *bail-in* koje ispunjavaju, prema potrebi, uvjete iz članka 45.b ili članka 45.g stavka 3. točke (a).”

4. U članku 2. stavku 1. dodaju se točke 83.a, 83.b, 109. i 110.:

,,(83.a) „subjekt u sanaciji” znači subjekt s poslovnim nastanom u Uniji za koji sanacijsko tijelo u skladu s člankom 12. odredi da je subjekt na koji se primjenjuju mjere sanacije iz plana sanacije;

(83.b),grupa u sanaciji” znači:

(a) subjekt u sanaciji i njegova društva kćeri koja sama po sebi nisu:

i. subjekti u sanaciji;

ii. društva kćeri ***drugih subjekata u sanaciji; ili***

iii. ***subjekti koji imaju poslovni nastan u trećoj zemlji i nisu uključeni u grupu u sanaciji u skladu s planom sanacije i njihova društva kćeri;***

(b) ***kreditne institucije koje su povezane sa središnjim tijelom, središnje tijelo i svaka institucija pod nadzorom središnjeg tijela ako je barem jedan od tih subjekata*** subjekt u sanaciji.

,,(109) „član sustava poravnjanja” znači član sustava poravnjanja kako je definirano u članku 2. točki 14. Uredbe (EU) br. 648/2012;

(110) „odbor” znači upravni ili nadzorni odbor, ili oboje, osnovan u skladu s nacionalnim pravom trgovačkih društava u skladu s člankom 27. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 648/2012”.

5. U članku 12. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

,,1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela za grupu, zajedno sa sanacijskim tijelima za društva kćeri i nakon savjetovanja sa sanacijskim tijelima za značajne podružnice u onoj mjeri u kojoj je to važno za značajnu podružnicu, izrađuju planove sanacije grupe. U planu sanacije grupe određene su mjere koje se trebaju poduzeti u pogledu:

- (a) matičnog društva u Uniji;
- (b) društava kćeri koja su dio grupe i koja su smještena u Uniji;
- (c) subjekata iz članka 1. stavka 1. točaka (c) i (d); i
- (d) podložno glavi VI., društava kćeri koja su dio grupe i koja su smještena izvan Unije.

U skladu s mjerama iz prvog podstavka planom sanacije za svaku se grupu utvrđuje sljedeće:

- (a) subjekti u sanaciji;
- (b) grupe u sanaciji.”.

6. U članku 12. stavku 3. točke (a) i (b) zamjenjuju se sljedećim:

„(a) navodi mjere sanacije predvidene za subjekte u sanaciji u scenarijima iz članka 10. stavka 3. i posljedice tih mjera sanacije na druge subjekte grupe iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d), na matično društvo i institucije kćeri;

(b) preispituje razmjer u kojem se instrumenti sanacije i sanacijske ovlasti mogu koordinirano primijeniti i provesti na subjekte u sanaciji smještene u Uniji, uključujući mjere kojima se trećoj strani olakšava kupnja cjelokupne grupe ili zasebnih linija poslovanja ili aktivnosti koje provodi određen broj subjekata grupe ili pojedinih subjekata grupe ili grupa u sanaciji te utvrđuje sve moguće prepreke koordiniranoj sanaciji;”.

7. U članku 12. stavku 3. točka (e) zamjenjuje se sljedećim:

„(e) navodi sve dodatne mjere koje nisu navedene u ovoj Direktivi, a koje relevantna sanacijska tijela namjeravaju provesti u odnosu na subjekte u sanaciji;”.

8. U članku 12. stavku 3. dodaje se sljedeća točka (a.1):

„(a.1) ako se grupa sastoji od više od jedne grupe u sanaciji, navodi mjere sanacije predviđene u odnosu na subjekte u sanaciji svake grupe u sanaciji te posljedice tih na mjera na:

- i. druge subjekte grupe koji su dio iste grupe u sanaciji i
- ii. druge grupe u sanaciji.”.

9. U članku 13. stavku 4. nakon prvog podstavka dodaje se sljedeći podstavak:

„Ako se grupa sastoji od više od jedne grupe u sanaciji, mjere sanacije iz članka 12. stavka 3. točke (a.1) planiraju se u obliku zajedničke odluke kako je navedeno u prvom podstavku.”.

10. U članku 13. stavku 6. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Ako sanacijska tijela ne donesu zajedničku odluku u roku od četiri mjeseca, svako sanacijsko tijelo nadležno za društvo kćer koje se ne slaže s planom sanacije za grupu donosi vlastitu odluku te prema potrebi određuje subjekt u sanaciji i izrađuje i primjenjuje plan sanacije za grupu u sanaciji koja se sastoji od subjekata u njegovoј nadležnosti. Svaka od pojedinačnih odluka neusuglašenih sanacijskih tijela detaljno je obrazložena, među ostalim navođenjem razloga neslaganja s predloženim planom sanacije za grupu i uzimanjem u obzir mišljenja i ograda drugih sanacijskih tijela i nadležnih tijela. Svako sanacijsko tijelo o svojoj odluci obavješćuje ostale članove sanacijskog kolegija.”.

11. U članku 16. stavku 1. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Smatra se da je grupu moguće sanirati ako je izvediva i vjerojatna likvidacija subjekata grupe koju sanacijsko tijelo provodi u redovnom postupku u slučaju insolventnosti ili sanacija te grupe koju sanacijsko tijelo provodi bilo primjenom instrumenata sanacije i sanacijskih ovlasti na tu grupu, pritom izbjegavajući što je više moguće bilo kakve znatne štetne posljedice, uključujući u okolnostima šire finansijske nestabilnosti ili događaja na razini cijelog sustava, na finansijske sustave država članica u kojima su subjekti grupe smješteni ili drugih država članica odnosno Unije te s ciljem osiguravanja kontinuiteta ključnih funkcija koje ti subjekti grupe obavljaju kada se pravodobno mogu jednostavno odvojiti, bilo drugim načinima. Sanacijska tijela za grupu pravodobno obavješćuju EBA-u svaki put kad se smatra da grupu nije moguće sanirati.”.

12. U članku 16. dodaje se sljedeći stavak 4.:

„4. Države članice osiguravaju da, ako je grupa sastavljena od više od jedne grupe u sanaciji, tijela iz stavka 1. procjenjuju mogućnost sanacije svake grupe u sanaciji u skladu s ovim člankom.

Procjena iz prvog podstavka provodi se uz procjenu mogućnosti sanacije cijele grupe.”.

13. U članku 17. stavku 3. dodaje se sljedeći podstavak:

„Ako je značajna prepreka mogućnosti sanacije povezana sa situacijom iz članka 141.a stavka 2. Direktive 2013/36/EU, institucija u roku od dva tjedna od datuma primitka obavijesti poslane u skladu sa stavkom 1. sanacijskom tijelu predlaže moguće mjere kako bi osigurala da institucija poštuje članke 45.f ili 45.g te zahtjev iz članka 128. stavka 6. Direktive 2013/36/EU.”.

14. U članku 17. stavku 5. umeće se sljedeća točka (h.1):

„(h.1) zahtijevati od institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) ili (d) da dostave plan za ponovno usklajivanje s člancima 45.f i 45.g i zahtjevom iz članka 128. stavka 6. Direktive 2013/36/EU.”.

15. U članku 17. stavku 5. umeće se sljedeća točka (j.1):

- ,,(j1) zahtijevati od institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) ili (d) da promijene profil dospijeća stavki iz članka 45.b ili članka 45.g stavka 3. točaka (a) i (b) kako bi se osiguralo kontinuirano poštovanje članaka 45.f ili 45.g.”.
16. U članku 17. stavku 5. točkama (i) i (j) izraz „iz članka 45.” zamjenjuje se izrazom „iz članaka 45.f i 45.g”.
17. U članku 18. stavci 1. do 7. zamjenjuju se sljedećim:

„1. Sanacijska tijela za grupu zajedno sa sanacijskim tijelima za društva kćeri, nakon savjetovanja s kolegijem nadzornih tijela i sanacijskim tijelima jurisdikcija u kojima se nalaze značajne podružnice, razmatraju unutar sanacijskog kolegija, u onoj mjeri u kojoj je to važno za značajnu podružnicu, procjenu nužnu prema članku 16. i poduzimaju sve opravdane korake za postizanje zajedničke odluke o primjeni mjera određenih u skladu s člankom 17. stavkom 4. u odnosu na sve subjekte u sanaciji i njihova društva kćeri koja su subjekti koji su dio grupe iz članka 1. stavka 1.

2. Sanacijsko tijelo za grupu, u suradnji s konsolidirajućim nadzornim tijelom i EBA-om u skladu s člankom 25. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 1093/2010, priprema i podnosi izvješće matičnom društvu u Uniji i sanacijskim tijelima za društva kćeri, koji ga dostavljaju društvima kćeri pod njihovim nadzorom i sanacijskim tijelima jurisdikcija u kojima se nalaze značajne podružnice. Izvješće se priprema nakon savjetovanja s nadležnim tijelima te se u njemu analiziraju značajne prepreke učinkovitoj primjeni instrumenata sanacije i izvršavanju sanacijskih ovlasti u odnosu na grupu i na grupe u sanaciji ako se grupa sastoji od više od jedne grupe u sanaciji. U izvješću se razmatra utjecaj na model poslovanja institucije te preporučuju sve razmjerne i ciljane mjere koje su, prema mišljenju tijela, potrebne i odgovarajuće za uklanjanje tih prepreka.

Ako je prepreka mogućnosti sanacije grupe povezana sa situacijom iz članka 141.a stavka 2. Direktive 2013/36/EU, sanacijsko tijelo za grupu o svojoj procjeni te prepreke obavješćuje matično društvo u Uniji nakon savjetovanja sa sanacijskim tijelom za subjekt u sanaciji i sanacijskim tijelima za njegove institucije kćeri.

3. U roku od četiri mjeseca od datuma primitka izvješća matično društvo u Uniji može se očitovati i predložiti sanacijskom tijelu za grupu alternativne mjere kako bi se uklonile prepreke navedene u izvješću.

Ako su te prepreke povezane sa situacijom iz članka 141.a stavka 2. Direktive 2013/36/EU, matično društvo u Uniji u roku od dva tjedna od datuma primitka obavijesti poslane u skladu sa stavkom 2. sanacijskom tijelu za grupu predlaže moguće mjere za rješavanje ili uklanjanje tih prepreka.

4. Sanacijsko tijelo za grupu o svakoj mjeri koju predloži matično društvo u Uniji obavješćuje konsolidirajuće nadzorno tijelo, EBA-u, sanacijska tijela za društva kćeri i sanacijska tijela jurisdikcija u kojima se nalaze značajne podružnice u onoj mjeri u kojoj je to važno za značajnu podružnicu. Sanacijska tijela za grupu i sanacijska tijela za društva kćeri, nakon savjetovanja s nadležnim tijelima i sanacijskim tijelima jurisdikcija u kojima se nalaze značajne podružnice, čine sve što je u njihovoј moći

da donesu zajedničku odluku unutar sanacijskog kolegija koja se tiče određivanja bitnih prepreka i, ako je to potrebno, procjene mjera koje je predložilo matično društvo u Uniji i mjera koje tijela zatraže u svrhu rješavanja ili uklanjanja prepreka, koje uzimaju u obzir mogući utjecaj mjera u svim državama članicama u kojima grupa djeluje.

5. Zajednička odluka donosi se u roku od četiri mjeseca od podnošenja očitovanja matičnog društva u Uniji ili istekom roka od četiri mjeseca iz stavka 3., ovisno o tome što nastupi ranije.

Zajednička odluka o prepreci mogućnosti sanacije povezanoj sa situacijom iz članka 141.a stavka 2. Direktive 2013/36/EU donosi se u roku od dva tjedna od podnošenja očitovanja matičnog društva u Uniji u skladu sa stavkom 3.

Zajednička je odluka obrazložena i navedena u dokumentu koji sanacijsko tijelo za grupu dostavlja matičnom društvu u Uniji.

Na zahtjev sanacijskog tijela EBA može pomoći sanacijskim tijelima u postizanju zajedničke odluke u skladu s člankom 31. točkom (c) Uredbe (EU) br. 1093/2010.

6. Ako se zajednička odluka ne doneše u roku iz stavka 5., sanacijsko tijelo za grupu donosi vlastitu odluku o odgovarajućim mjerama koje treba poduzeti u skladu s člankom 17. stavkom 4. na razini grupe ili grupe u sanaciji.

Odluka mora biti potpuno obrazložena i voditi računa o mišljenjima i ogradama drugih sanacijskih tijela. Sanacijsko tijelo za grupu odluku dostavlja matičnom društvu u Uniji.

Ako je na kraju relevantnog razdoblja iz stavka 5. bilo koje sanacijsko tijelo uputilo predmet naveden u stavku 9. ovog članka EBA-i u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010, sanacijsko tijelo za grupu odgađa svoju odluku i čeka bilo kakvu odluku koju EBA može donijeti skladu s člankom 19. stavkom 3. te uredbe te donosi svoju odluku u skladu s odlukom EBA-e. Relevantno razdoblje iz stavka 5. smatra se rokom za mirenje za potrebe te uredbe. EBA svoju odluku donosi u roku od mjesec ili tjedan dana ako je upućivanje EBA-i povezano s preprekom mogućnosti sanacije povezanom sa situacijom iz članka 141.a stavka 2. Direktive 2013/36/EU. Predmet se ne upućuje EBA-i nakon isteka relevantnog razdoblja iz stavka 5. ili nakon što je donesena zajednička odluka. Ako EBA ne doneše odluku, primjenjuje se odluka sanacijskog tijela za grupu.

7. U nedostatku zajedničke odluke, sanacijska tijela za društva kćeri donose vlastite odluke o odgovarajućim mjerama koje društva kćeri trebaju pojedinačno donijeti u skladu s člankom 17. stavkom 4. Odluka je potpuno obrazložena i vodi računa o mišljenjima i ogradama drugih sanacijskih tijela. Odluka se dostavlja dotičnom društvu kćeri i sanacijskom tijelu za grupu.

Ako je na kraju relevantnog razdoblja iz stavka 5. bilo koje sanacijsko tijelo uputilo predmet naveden u stavku 9. ovog članka EBA-i u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010, sanacijsko tijelo za društvo kćer odgađa svoju odluku i čeka bilo kakvu odluku koju EBA može donijeti skladu s člankom 19. stavkom 3. te uredbe te

donosi svoju odluku u skladu s odlukom EBA-e. Relevantno razdoblje iz stavka 5. smatra se rokom za mirenje za potrebe te uredbe. EBA svoju odluku donosi u roku od mjesec ili tjedan dana ako je upućivanje EBA-i povezano s preprekom mogućnosti sanacije zbog kršenja članaka 45. do 45.i. Predmet se ne upućuje EBA-i nakon isteka relevantnog razdoblja iz stavka 5. ili nakon što je donesena zajednička odluka. Ako EBA ne doneše odluku, primjenjuje se odluka sanacijskog tijela za društvo kćer.”.

|

20. U članku 32. stavku 1. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) uzimajući u obzir vrijeme i druge relevantne okolnosti, nije razumno očekivati da bi druge alternativne mjere privatnog sektora, uključujući mjere institucionalnog sustava zaštite, ili nadzorne mjere, uključujući mjere rane intervencije ili otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala ili prihvatljivih obveza u skladu s člankom 59. stavkom 2., poduzete u pogledu institucije sprječile njezinu propast u razumnom vremenskom okviru;”.

20.a Umeće se članak 32.a:

„ Članak 32.a

Postupak u slučaju insolventnosti u odnosu na institucije koje ne podliježu mjerama sanacije

Države članice osiguravaju da u nacionalnom pravu kojim se uređuje redovni postupak u slučaju insolventnosti institucija na koju se odnosi sve što slijedi podliježe uobičajenom postupku u slučaju insolventnosti:

(a) institucija propada ili će vjerojatno propasti u skladu s člankom 32. stavkom 1.; i

(b) uzimajući u obzir vrijeme i druge relevantne okolnosti, nije razumno očekivati da bi druge alternativne mjere privatnog sektora koje se poduzmu u odnosu na instituciju, uključujući mjere institucionalnog sustava zaštite, ili nadzorne mjere, uključujući mjere rane intervencije ili otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala ili prihvatljivih obveza u skladu s člankom 59. stavkom 2., sprječile njezinu propast u razumnom vremenskom okviru u smislu točke (b) članka 32. stavka 1.; i

(c) sanacijsko tijelo utvrdilo je da u skladu s točkom (c) članka 31. stavka 1. mjeru sanacije nije u javnom interesu;

21. U članku 33. stavci 2., 3. i 4. zamjenjuju se sljedećim:

2. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela poduzimaju mjeru sanacije u vezi sa subjektom iz članka 1. stavka 1. točke (c) ili (d) ako taj subjekt ispunjava uvjete iz članka 32. stavka 1.
3. Ako su institucije kćeri mješovitog holdinga u posrednom ili neposrednom vlasništvu posredničkog finansijskog holdinga, planom sanacije osigurava se da

se posrednički finansijski holding odredi kao subjekt u sanaciji, a države članice osiguravaju da se mjere sanacije za potrebe sanacije grupe donose u odnosu na posrednički finansijski holding. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela ne poduzimaju mjere sanacije za potrebe sanacije grupe u odnosu na mješoviti holding.

4. Podložno stavku 3. ovog članka i neovisno o činjenici da subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (c) ili (d) ne ispunjava uvjete iz članka 32. stavka 1., sanacijska tijela mogu poduzeti mjere sanacije u vezi sa subjektom iz članka 1. stavka 1. točke (c) ili (d) ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:
 - (a) subjekt je subjekt u sanaciji;
 - (b) jedno društvo kćer ili više društava kćeri tog subjekta koja jesu institucije, ali ne i subjekti u sanaciji ispunjavaju uvjete iz članka 32. stavka 1.;
 - (c) imovina i obveze tih društava kćeri takve su da njihova propast prijeti grupi u sanaciji u cjelini, a mjere sanacije u odnosu na subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (c) ili (d) nužne su za sanaciju takvih društava kćeri koje su institucije ili za sanaciju relevantne grupe u sanaciji u cjelini.”.

21.a Umeće se sljedeći članak 33.a:

Članak 33.a

Ovlašta suspenziju određenih obveza

- 1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela nakon savjetovanja s nadležnim tijelom imaju ovlast suspendirati sve obveze plaćanja ili isporuke na temelju svih ugovora čija je ugovorna stranka institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) ili (d) ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:**
 - (a) utvrđeno je da institucija ili subjekt propada ili će vjerojatno propasti u skladu s člankom 32. stavkom 1.;
 - (b) ne postoji trenutačno dostupna mjera privatnog sektora u smislu točke (b) članka 32. stavka 1. koja bi spriječila propast institucije;
 - (c) izvršavanje ovlasti suspenzije potrebno je:
 - (1) kako bi se izbjeglo dodatno pogoršanje finansijske situacije institucije ili subjekta iz točaka (b), (c) ili (d) članka 1. stavka 1. i
 - (2) i. kako bi se postigli zaključci iz članka 32. stavka 1. točke (b) i (c).” ili
 - (2) ii. kako bi se odabrale odgovarajuće mjere sanacije ili osigurala učinkovita primjena jednog instrumenta sanacije ili više njih.
- 2. Trajanje suspenzije iz stavka 1. ne premašuje minimalno razdoblje koje sanacijsko tijelo smatra nužnim za svrhu navedenu u tom stavku te ni u kojem slučaju ne premašuje dva radna dana.**
- 3. Nakon što istekne razdoblje suspenzije iz stavka 2., suspenzija se prekida.**

4. Ako je do suspenzije došlo u skladu sa stavkom 1. ovog članka, ovlasti iz članka 69. u odnosu na isti subjekt izvršavaju se tek kad je prošlo najmanje 10 radnih dana nakon kraja suspenzije iz stavka 1. ovog članka.
5. Suspenzija u skladu sa stavkom 1. ovog članka ne primjenjuje se na obveze plaćanja i isporuke prema sustavima ili operaterima sustava određenima u skladu s Direktivom 98/26/EZ, središnjim drugim ugovornim stranama i središnjim drugim ugovornim stranama trećih zemalja koje je ESMA priznala na temelju članka 25. Uredbe (EU) br. 648/2012 te prema središnjim bankama.
6. Kada odlučuje treba li izvršavati ovlasti prema ovom članku, sanacijsko tijelo donosi odluku na temelju procjene učinka koji bi izvršavanje te ovlasti moglo imati na uredno funkcioniranje finansijskih tržišta. Sanacijsko tijelo određuje područje primjene suspenzije na temelju okolnosti pojedinačnih slučajeva. Točnije, sanacijsko tijelo pozorno procjenjuje je li primjereno suspenzijom obuhvatiti i osigurane depozite.
7. Ako se ovlast suspenzije obveze plaćanja ili isporuke u skladu s ovim člankom izvršava u odnosu na osigurane depozite, ti se depoziti ne smatraju nedostupnima u smislu točke 8. članka 2. stavka 1. Direktive 2014/49/EU.
8. Države članice mogu odrediti da u slučajevima ako se ovlast suspenzije obveze plaćanja ili isporuke izvršava u odnosu na osigurane depozite, sanacijska tijela dopuste deponentima podizanje odgovarajuće dnevne naknade tijekom razdoblja suspenzije.
9. Obveza plaćanja ili isporuke koja bi dospijevala tijekom razdoblja suspenzije dospijeva odmah nakon isteka tog razdoblja.
10. Ako su obveze plaćanja ili isporuke prema ugovoru suspendirane u skladu sa stavkom 1., obveze plaćanja ili isporuke drugih ugovornih strana subjekta prema tom ugovoru suspendiraju se za isto razdoblje.
11. Za instituciju ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) ili (d) u vezi s kojima se u planu sanacije navodi da će biti likvidirani u okviru redovnog postupka u slučaju insolventnosti, države članice mogu zadržati ili donijeti pravila kojima se premašuje opseg i trajanje ovlasti za suspenziju, kako je predviđeno u ovom članku. Uvjetima za upotrebu ovlasti za suspenziju utvrđenima u ovom članku ne dovode se u pitanje uvjeti za takva dalekosežnija nacionalna pravila.

22. U članku 44. stavku 2. točka (f) zamjenjuje se sljedećim:

„(f) obveze s preostalim rokom do dospijeća kraćim od sedam dana koje se duguju sustavima ili operaterima sustava određenima u skladu s Direktivom 98/26/EZ ili njihovim sudionicima i koje nastaju zbog sudjelovanja u takvim sustavima, ili središnjim drugim ugovornim stranama trećih zemalja koje je priznala ESMA;”.

22.a u članku 44. dodaju se stavci 2.a i 2.b.:

„2.a Države članice zabranjuju institucijama ili subjektima iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) ili (d) da insinuiraju, navode ili tvrde da obveza, uz iznimku obveza navedenih u točkama (a) do (g) stavka 2. ovog članka, ne podliježe primjeni otpisa

ili konverzije. Svako kršenje takve zabrane podliježe administrativnim sankcijama i drugim administrativnim mjerama u skladu s člankom 110. i člankom 111.

2.b Države članice osiguravaju da se, za potrebe članka 25. Direktive 2014/65/EU, dužnički instrumenti iz članka 108. stavka 2. smatraju složenima i da se provedbe o sukobu interesa iz te Direktive strogo provode kada je riječ o prodaji takvih instrumenata postojećim klijentima institucije izdavateljice. Države članice osiguravaju da se smatra da investicijska društva ne ispunjavaju svoje obveze u skladu s Direktivom 2014/65/EU ako isplaćuju ili primaju bilo kakvu naknadu ili proviziju, ili ako pružaju ili primaju bilo kakvu nenovčanu korist, ili ako ne otkrivaju posebne interne smjernice u vezi s prodajom nadređenih nepovlaštenih dužničkih instrumenata ulagateljima koji u skladu s tom Direktivom nisu profesionalni ulagatelji.

23. Članak 45. zamjenjuje se sljedećim člancima:

,Članak 45.

Primjena i izračun minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze

1. Države članice osiguravaju da institucije i subjekti iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) trajno zadovoljavaju zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze u skladu s člancima 45. do 45.i.
2. Zahtjev iz stavka 1. izračunava se u skladu s člankom 45.c stavkom 3. ili 4., ovisno o tome što je primjenjivo, kao iznos regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza izražen kao postotak
 - (a) ukupnog iznosa izloženosti riziku relevantnog subjekta iz stavka 1. izračunanog u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013;
 - (b) mjere izloženosti omjera finansijske poluge relevantnog subjekta iz stavka 1. izračunane u skladu s člankom 429. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013.

2.a Institucije i subjekti iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) mogu udovoljavati bilo kojem dijelu zahtjeva iz stavka 1. ovog članka putem instrumenata redovnog osnovnog kapitala, dodatnog osnovnog kapitala ili instrumenata dopunskog kapitala.

2.b Odstupajući od stavka 1. ovog članka, sanacijska tijela određuju odgovarajuće prijelazno razdoblje u kojem institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) mora ispuniti zahtjeve iz članka 45.f ili članka 45.g ili prema potrebi zahtjev zbog primjene članka 45.b stavka 3. Rok za ispunjavanje zahtjeva iz članka 45.f ili 45.g ili zahtjeva koji proizlazi iz primjene članka 45.b stavka 3. jest 1. siječnja 2024.

Sanacijsko tijelo utvrđuje privremenu ciljnu razinu za ispunjavanje zahtjeva iz članka 45.f ili 45.g ili prema potrebi zahtjeva koji proizlazi iz primjene članka 45.b stavka 3. Institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) tu

privremenom ciljnu razinu moraju ostvariti do 1. siječnja 2022. Privremenom ciljnom razinom osigurava se linearno povećanje prihvatljivih obveza i regulatornog kapitala prema ispunjavanju tog zahtjeva.

Članak 45.a

Izuzeće od minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze

1. Neovisno o članku 45. sanacijska tijela od zahtjeva iz članka 45. stavka 1. izuzimaju hipotekarne kreditne institucije koje se financiraju pokrivenim obveznicama, a kojima prema nacionalnom pravu nije dopušteno primati depozite ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:
 - (a) te će se institucije likvidirati nacionalnim postupcima u slučaju insolventnosti ili drugim vrstama postupaka koji će se provoditi u skladu s člancima 38., 40. ili 42., utvrđenima za te institucije;
 - (b) takvim će se nacionalnim postupcima u slučaju insolventnosti ili drugim vrstama postupaka osigurati da vjerovnici tih institucija, uključujući prema potrebi imatelje pokrivenih obveznica, snose gubitke na takav način kojim se ispunjavaju ciljevi sanacije.
2. Institucije izuzete od zahtjeva iz članka 45. stavka 1. nisu uključene u konsolidaciju iz članka 45.f stavka 1.

Članak 45.b

Prihvatljive obveze za subjekte u sanaciji

1. Prihvatljive obveze uključuju se u iznos regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza subjekta u sanaciji samo ako ispunjavaju uvjete iz sljedećih članaka ┌ Uredbe (EU) br. 575/2013:
 - (a) članka 72.a;
 - (b) članka 72.b, uz iznimku stavka 2. točke (d);
 - (c) članka 72.c.

1.a Odstupajući od stavka 1., obveze koje su izdane prije... [datum stupanja na snagu ove Direktive o izmjeni] i koje ne ispunjavaju uvjete iz točaka (g) do (o) članka 72.b stavka 2. Uredbe (EU) br. 575/2013 mogu biti uključene u iznos regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza subjekata u sanaciji uključenih u MREL.

- 2. Odstupajući od članka 72.a stavka 2. točke 1. Uredbe (EU) br. 575/2013, obveze koje proizlaze iz dužničkih instrumenata s obilježjima izvedenice, primjerice strukturiranih obveznica, uključuju se u iznos regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza samo ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:
 - (a) određeni iznos obveze koja proizlazi iz dužničkog instrumenta poznat je unaprijed u trenutku izdavanja, fiksan je i nije pod utjecajem obilježja izvedenice;

- (b) dužnički instrument, uključujući njegovo obilježje izvedenice, nije predmet sporazuma o netiranju, a njegovo vrednovanje ne podliježe članku 49. stavku 3.;
 - (ba) *subjekt je na zadovoljstvo sanacijskog tijela dokazao da instrument ima dovoljnu sposobnost pokrivanja gubitaka i da je na njega moguće primijeniti bail-in bez nepotrebne složenosti, vodeći računa o načelima opreznog vrednovanja iz Direktive 2014/59/EU i Uredbe (EU) br. 575/2013.*

Obveze iz prvog podstavka uključuju se u iznos regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza samo u mjeri u kojoj odgovaraju iznosu iz prvog podstavka točke (a).

3. *Nakon savjetovanja s nadležnim tijelima* sanacijska tijela procjenjuju i odlučuju *ispunjavaju li i u kojoj mjeri* subjekti u sanaciji zahtjev iz članka 45.f s pomoću instrumenata koji ispunjavaju sve uvjete iz članka 72.a Uredbe (EU) br. 575/2013 kako bi se *zajamčilo da se* subjekt u sanaciji *može* sanirati u skladu s ciljevima sanacije.

Odluka sanacijskog tijela na temelju ovog stavka sadržava obrazloženje te odluke.
To se obrazloženje temelji na sljedećem:

- (a) *činjenici* da nepodređene obveze iz stavaka 1. i 2. imaju u nacionalnoj stečajnoj hijerarhiji jednak položaj kao i određene obveze isključene iz primjene otpisa ili konverzije u skladu s člankom 44. stavkom 2. ili člankom 44. stavkom 3.;
- (b) riziku da vjerovnici čija potraživanja proizlaze iz nepodređenih obveza koje nisu isključene iz primjene otpisa ili konverzije u skladu s člankom 44. stavkom 2. ili člankom 44. stavkom 3. trpe na temelju planirane primjene otpisa ili konverzije tih obveza gubitke koji su veći nego što bi bili prilikom likvidacije u okviru redovnog postupka u slučaju insolventnosti;

|

Iznos regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza koji se zahtjeva odlukom temeljenom na ovom stavku i koji se treba postići s pomoću instrumenata koji ispunjavaju sve uvjete iz članka 72.a Uredbe (EU) br. 575/2013 ne smije prelaziti:

- (a) *omjer od 18 % koji je zasnovan na riziku i koji predstavlja regulatorni kapital i prihvatljive obveze institucije, iskazano kao postotni udio ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunanog u skladu s člankom 92. stanicama 3. i 4. te uredbe;*
- (b) *omjer od 6,75 % koji nije zasnovan na riziku i koji predstavlja regulatorni kapital i prihvatljive obveze institucije, iskazano kao*

postotni udio mjere ukupne izloženosti iz članka 429. stavka 4. te uredbe;

sukladno odredbama članka 72.b stavaka 3. i 4. Uredbe (EU) br. 575/2013 i prijelaznim odredbama navedenima u članku 494. te uredbe.

Sukladno trećem podstavku, iznos regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza koji se zahtjeva odlukom temeljenom na ovom stavku dostatan je da se osigura da vjerovnici iz točke (b) drugog podstavka ne pretrpe gubitke koji su veći od onih koje bi inače pretrpjeli prilikom likvidacije u okviru redovnog postupka u slučaju insolventnosti.

4. Komisija se ovlašćuje za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 115. u pogledu mjera za dodatno utvrđivanje uvjeta iz stavka 2. prvog podstavka točke (a).

Članak 45.c

Utvrđivanje minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze

1. ***U suradnji s nadležnim tijelom*** sanacijsko tijelo utvrđuje zahtjev iz članka 45. stavka 1. za svaki subjekt na temelju sljedećih kriterija:

- (a) potrebe da se osigura mogućnost sanacije subjekta u sanaciji primjenom instrumenata sanacije uključujući, prema potrebi, *bail-in* instrument, na način na koji se postižu ciljevi sanacije;
- (b) potrebe da se, u odgovarajućim slučajevima, osigura da subjekt u sanaciji i njegova društva kćeri koja jesu institucije, ali ne i subjekti u sanaciji imaju dovoljno prihvatljivih obveza da se – u slučaju da se na njih primijene *bail-in* instrument, otpis ili konverzija – gubici mogu pokriti te da se stopa ukupnog kapitala ili omjer financijske poluge u obliku redovnog osnovnog kapitala relevantnih subjekata, ovisno o tome što je primjenjivo, mogu dovesti na razinu potrebnu za to da i dalje poštuju uvjete odobrenja za rad i obavljaju djelatnosti za koje su na temelju Direktive 2013/36/EU ili Direktive 2014/65/EU dobili odobrenje za rad;
- (c) potrebe da se osigura da subjekt u sanaciji, ako je planom sanacije predviđena mogućnost za to da određene vrste prihvatljivih obveza budu isključene iz *bail-in* na temelju članka 44. stavka 3. ili da se u potpunosti prenesu na primatelja na temelju djelomičnog prijenosa, ima dovoljno drugih prihvatljivih obveza kako bi se osigurala mogućnost pokrića gubitaka i mogućnost da se kapitalni zahtjevi ili omjer financijske poluge u obliku redovnog osnovnog kapitala subjekta u sanaciji, ovisno o tome što je primjenjivo, mogu dovesti na razinu potrebnu za to da i dalje poštuje uvjete odobrenja za rad i obavlja djelatnosti za koje su na temelju Direktive 2013/36/EU ili Direktive 2014/65/EU dobili odobrenje za rad;
- (d) veličine, poslovnog modela, modela financiranja i profila rizičnosti subjekta;

- (f) mjere u kojoj bi propast subjekta naštetila financijskoj stabilnosti, uključujući širenjem na druge institucije ili subjekte, s obzirom na međusobnu povezanost subjekta s ostalim institucijama ili subjektima ili s ostatkom finansijskog sustava.

Sanacijsko tijelo osigurava da je visina zahtjeva iz članka 45. stavka 1. proporcionalna posebnim poslovnim modela i modela financiranja subjekta u sanaciji uzimajući u obzir sljedeće:

- i. *raširenost depozita u strukturi financiranja;*
 - ii. *nedostatak iskustva u izdavanju dužničkih instrumenata zbog ograničenog pristupa prekograničnim i veleprodajnim tržištima kapitala;*
 - iii. *činjenicu da će se institucija prvenstveno oslanjati na instrumente redovnog osnovnog kapitala (CET1) i dodatnog osnovnog kapitala u pogledu ispunjavanja zahtjeva iz članka 45. stavka 1.*
2. Kada je planom sanacije predviđeno poduzimanje mjera sanacije u skladu s relevantnim scenarijem sanacije iz članka 10. stavka 3., zahtjev iz članka 45. stavka 1. odgovara iznosu koji je dostatan za to da se osigura sljedeće:

- (a) da gubici koje subjekt očekuje budu u cijelosti pokriveni („pokriće gubitaka”);
- (b) da subjekt ili njegova društva kćeri koja jesu institucije, ali ne i subjekti u sanaciji budu dokapitalizirani do razine koja im omogućuje da i dalje poštuju uvjete odobrenja za rad i obavljaju djelatnosti za koje su na temelju Direktive 2013/36/EU, Direktive 2014/65/EU ili jednakovrijednog propisa dobili odobrenje za rad („dokapitalizacija”);

Kada je planom sanacije predviđeno da subjekt bude likvidiran u okviru redovnog postupka u slučaju insolventnosti, zahtjev iz članka 45. stavka 1. za taj subjekt ne premašuje iznos dostatan za pokriće gubitaka u skladu s prvim podstavkom točkom (a).

2.a Sanacijska tijela osiguravaju da se iznos pokriće gubitaka iz točke (a) stavka 2. automatski ne smatra većim ili jednakim stvarnoj razini regulatornog kapitala subjekta.

3. Ne dovodeći u pitanje zadnji podstavak ovog stavka, za subjekte u sanaciji, *kako bi odredilo* iznos iz stavka 2. *sanacijsko tijelo izračunava* veću od sljedećih vrijednosti:
- (a) zbroj:

i. iznosa gubitaka koje treba pokriti pri sanaciji koji odgovara zahtjevima iz članka 92. stavka 1. točaka (a), (b) i (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 i

članka 104.a Direktive 2013/36/EU za subjekt u sanaciji na **konsolidiranoj** razini grupe u sanaciji,

ii. iznosa dokapitalizacije koji grupi u sanaciji omogućuje da na temelju sanacije uspostavi **sukladnost sa zahtjevom** u pogledu stope ukupnog kapitala iz članka 92. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 i zahtjevom iz članka 104.a Direktive 2013/36/EU na **konsolidiranoj** razini grupe u sanaciji **nakon provedbe preferiranih mjera sanacije**;

(b) zbroj:

i. iznosa gubitaka koje treba pokriti pri sanaciji koji odgovara zahtjevu za omjer finansijske poluge subjekta u sanaciji iz **članka 92. stavka 1. točke (d)** Uredbe (EU) br. 575/2013 na **konsolidiranoj** razini grupe u sanaciji; i

ii. iznosa dokapitalizacije koji grupi u sanaciji omogućuje da na temelju sanacije uspostavi **sukladnost sa zahtjevom** u pogledu omjera finansijske poluge iz članka 92. stavka 1. točke (d) Uredbe (EU) br. 575/2013 na **konsolidiranoj** razini grupe u sanaciji **nakon provedbe preferiranih mjera sanacije**.

Za potrebe prvog podstavka točke (a) podtočke ii. i točke (b) podtočke ii., iznos dokapitalizacije također se dopunjuje dodatnim iznosom koji sanacijsko tijelo smatra potrebnim za održavanje dovoljnog povjerenja tržišta nakon sanacije, uzimajući u obzir poslovni model, model financiranja i profil rizičnosti subjekta u sanaciji.

Iznos zaštitnog sloja iz drugog podstavka ovog stavka ne premašuje iznos zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj iz članka 128. stavka 6. Direktive 2013/36/EU, ne uključujući zahtjev iz točke (a) te odredbe, osim ako je potrebna viša razina kako bi se nakon sanacije osiguralo da subjekt nastavi ispunjavati uvjete odobrenja za rad tijekom odgovarajućeg razdoblja u trajanju od najviše jedne godine.

Za potrebe članka 45. stavka 2. točke (a) zahtjev iz članka 45. stavka 1. izražen je kao postotni iznos izračunan u skladu s točkom (a) tog stavka podijeljen ukupnim iznosom izloženosti riziku.

Za potrebe članka 45. stavka 2. točke (b) zahtjev iz članka 45. stavka 1. izražen je kao postotni iznos izračunan u skladu s točkom (b) tog stavka podijeljen mjerom izloženosti omjera finansijske poluge.

Sanacijsko tijelo utvrđuje iznose dokapitalizacije iz prethodnih podstavaka u skladu s mjerama sanacije predviđenima u planu sanacije i te iznose dokapitalizacije može prilagoditi kako bi se adekvatno izrazili rizici koji utječu na mogućnost sanacije s obzirom na poslovni model, profil financiranja i ukupni profil rizičnosti grupe u sanaciji.

3.a Ako sanacijsko tijelo procijeni da bi institucija u slučaju propadanja bila likvidirana ili da bi u protivnom ušla u postupak u slučaju insolventnosti,

zahtjev iz članka 45. stavka 1. ove Direktive ne premašuje zahtjeve iz točaka (a), (b) i (c) članka 92. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 i članka 104.a Direktive 2013/36/EU.

4. Ne dovodeći u pitanje zadnji podstavak *ovog stavka*, za subjekte koji sami po sebi nisu subjekti u sanaciji, *kako bi odredilo* iznos iz stavka 2. *sanacijsko tijelo izračunava* veću od sljedećih vrijednosti:

(a) zbroj:

i. iznosa gubitaka koje treba pokriti pri sanaciji koji odgovara zahtjevima iz članka 92. stavka 1. točaka (a), (b) i (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 i članka 104.a Direktive 2013/36/EU u odnosu na subjekt i

ii. iznosa dokapitalizacije koji subjektu omogućuje da uspostavi *sukladnost sa zahtjevom* u pogledu stope ukupnog kapitala iz članka 92. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) br. 575/2013 i zahtjevom iz članka 104.a Direktive 2013/36/EU *nakon izvršenja ovlasti za otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza u skladu s člankom 59. ove Direktive*;

(b) zbroj:

i. iznosa gubitaka koje bi trebalo pokriti pri sanaciji koji odgovara zahtjevu za omjer finansijske poluge subjekta iz članka 92. stavka 1. točke (d) Uredbe (EU) br. 575/2013 i

ii. iznosa dokapitalizacije kojim se subjektu omogućuje da uspostavi *sukladnost sa zahtjevom* u pogledu omjera finansijske poluge iz članka 92. stavka 1. točke (d) Uredbe (EU) br. 575/2013 *nakon izvršenja ovlasti za otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza u skladu s člankom 59. ove Direktive*;

Za potrebe prvog podstavka točke (a) podtočke ii. i točke (b) podtočke ii., iznos dokapitalizacije također se dopunjaje dodatnim iznosom koji sanacijsko tijelo smatra potrebnim za održavanje dovoljnog povjerenja tržišta nakon sanacije, uzimajući u obzir poslovni model, model financiranja i profil rizičnosti subjekta.

Iznos zaštitnog sloja iz drugog podstavka ovog stavka ne premašuje iznos zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj iz članka 128. stavka 6. Direktive 2013/36/EU, ne uključujući zahtjev iz točke (a) te odredbe, osim ako je potrebna viša razina kako bi se nakon sanacije osiguralo da subjekt nastavi ispunjavati uvjete odobrenja za rad tijekom odgovarajućeg razdoblja u trajanju od najviše jedne godine.

Za potrebe članka 45. stavka 2. točke (a) zahtjev iz članka 45. stavka 1. izražen je kao postotni iznos izračunan u skladu s točkom (a) podijeljen ukupnim iznosom izloženosti riziku.

Za potrebe članka 45. stavka 2. točke (b) zahtjev iz članka 45. stavka 1. izražen je kao postotni iznos izračunan u skladu s točkom (b) podijeljen mjerom izloženosti omjera finansijske poluge.

Sanacijsko tijelo utvrđuje iznose dokapitalizacije iz prethodnih podstavaka u skladu s mjerama sanacije predviđenima u planu sanacije i te iznose dokapitalizacije može prilagoditi kako bi se adekvatno izrazili rizici koji utječu na potrebe za dokapitalizacijom s obzirom na poslovni model, profil financiranja i ukupni profil rizičnosti subjekta.

5. Ako sanacijsko tijelo očekuje da određene vrste prihvatljivih obveza budu isključene iz **bail-in** na temelju članka 44. stavka 3. ili u potpunosti prenesene na primatelja na temelju djelomičnog prijenosa, zahtjev iz članka 45. stavka 1. ne premašuje iznos koji je dostatan za sljedeće:
 - (a) pokrivanje iznosa isključenih obveza utvrđenih u skladu s člankom 44. stavkom 3.;
 - (b) osiguranje toga da se ispune uvjeti iz stavka 2.
6. Odluka sanacijskog tijela o uvođenju minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze u skladu s ovim člankom sadržava obrazloženje, uključujući cjelovitu procjenu elemenata iz stavaka 2. do 5.
7. Za potrebe stavaka 3. i 4., kapitalni zahtjevi tumače se u skladu s primjenom, od strane nadležnih tijela, prijelaznih odredbi utvrđenih u dijelu desetom glavi I. poglavljima 1., 2. i 4. Uredbe (EU) br. 575/2013. i u odredbama nacionalnog zakonodavstva u kojima se propisuju mogućnosti koje su nadležnim tijelima dodijeljene tom Uredbom.

■

8. EBA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima će se dodatno utvrditi kriteriji iz stavka 1. na temelju kojih se treba odrediti zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze u skladu s ovim člankom.

EBA dostavlja Komisiji taj nacrt regulatornih standarda u roku od [mjesec dana nakon stupanja na snagu].

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Članak 45.d

Utvrđivanje minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze za subjekte koji su globalne sistemski važne institucije (GSV institucije)

1. Zahtjev iz članka 45. stavka 1. subjekta u sanaciji koji je globalna sistemski važna institucija ili dio globalne sistemski važne institucije sastoji se od sljedećeg:

- (a) *u skladu s odredbama članka 72.b stavaka 3. i 4. i prijelaznim odredbama navedenima u članku 494. Uredbe (EU) br. 575/2013, više od sljedećih vrijednosti:*
- i. *omjera od 18 % koji je zasnovan na riziku i koji predstavlja regulatorni kapital i prihvatljive obveze institucije, iskazano kao postotni udio ukupnog iznosa izloženosti riziku izračunanog u skladu s člankom 92. stavcima 3. i 4. te uredbe;*
 - ii. *omjera od 6,75 % koji nije zasnovan na riziku i koji predstavlja regulatorni kapital i prihvatljive obveze institucije iskazano kao postotni udio njene ukupne izloženosti iz članka 429. stavka 4. te uredbe; i*
- (b) svakog dodatnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze koji sanacijsko tijelo utvrdi u vezi sa subjektom u skladu sa stavkom 2. i koji se ispunjava na temelju obveza koje ispunjavaju uvjete iz članka 45.b stavaka 1.i 2.
2. Sanacijsko tijelo može uvesti dodatni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze iz stavka 1. točke (b) samo:
- (a) ako zahtjev iz stavka 1. točke (a) nije dostatan za ispunjavanje uvjeta iz članka 45.c; i
 - (b) u mjeri u kojoj iznos zahtijevanog regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza ne premašuje razinu koja je potrebna radi ispunjavanja uvjeta iz članka 45.c.
3. Ako su najmanje dvije globalne sistemske važne institucije koje su dio globalne sistemske važne institucije iz EU-a ujedno i subjekti u sanaciji, relevantna sanacijska tijela izračunavaju iznos iz stavka 2.,
- (a) za svaki subjekt u sanaciji,
 - (b) za subjekt koji je matično društvo Unije kao da je jedini subjekt u sanaciji globalne sistemske važne institucije iz EU-a.
4. Odluka sanacijskog tijela o uvođenju dodatnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze u skladu sa stavkom 1. točkom (b) sadržava obrazloženje, uključujući cjelovitu procjenu elemenata iz stavka 2.

Članak 45.f

Primjena minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze na subjekte u sanaciji

1. Na razini grupe u sanaciji, subjekti u sanaciji poštuju zahtjeve iz članaka 45.c do 45.e na konsolidiranoj osnovi.

2. Zahtjev iz članka 45. stavka 1. za subjekt u sanaciji na konsolidiranoj razini grupe u sanaciji utvrđuje se u skladu s člankom 45.h, na temelju zahtjeva iz članaka 45.c do 45.e i na temelju toga hoće li se društva kćeri grupe iz treće zemlje sanirati zasebno prema planu sanacije.

2.a Za grupe u sanaciji, kako su definirane u članku 2. stavku 1. podstavku 83.b točki (b), relevantno sanacijsko tijelo odlučuje koji subjekti u sanaciji koji su dio grupe u sanaciji, a utvrđeni su u skladu s tom odredbom, moraju ispunjavati zahtjev iz članka 45.c stavka 3. kako bi se osiguralo da grupa u sanaciji u cijelini ispunjava zahtjev iz stavaka 1. i 2. ovog članka.

Članak 45.g

Primjena minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze na subjekte koji sami po sebi nisu subjekti u sanaciji

1. Institucije koje su društva kćeri subjekta u sanaciji, ali same po sebi nisu subjekti u sanaciji, poštuju zahtjeve iz **članka 45.c** na pojedinačnoj osnovi. Sanacijsko tijelo nakon savjetovanja s nadležnim tijelom može odlučiti primijeniti zahtjev utvrđen ovim člankom na subjekt iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) ili (d) koji je društvo kći subjekta u sanaciji, ali sam po sebi nije subjekt u sanaciji.

Zahtjev iz članka 45. stavka 1. za subjekt iz prvog podstavka utvrđuje se u skladu s člankom 45.h i na temelju zahtjevâ iz **članka 45.c**.

2. Zahtjev iz članka 45. stavka 1. za subjekte iz prvog stavka podliježe sljedećim uvjetima:

- (a) subjekt u sanaciji poštuje konsolidirani zahtjev iz članka 45.f;
- (b) zbroj svih zahtjeva koji se primjenjuju na društva kćeri grupe u sanaciji pokriva se konsolidiranim zahtjevom iz članka 45.f i ne premašuje taj zahtjev osim ako do toga dođe samo zbog učinaka konsolidacije na razini grupe u sanaciji u skladu s člankom 45.f stavkom 1.;
- (c) zahtjev **je određen na između 75 % i 90 % zahtjeva izračunatog u skladu s člankom 45. stavkom 1.** te ne premašuje doprinos društva kćeri konsolidiranom zahtjevu iz stavka 45.f stavka 1.;
- (d) njime se ispunjava kriterij prihvatljivosti iz stavka 3.

3. Zahtjev se ispunjava s pomoću najmanje jednoga od sljedećeg:

- (a) obveza:

i. koje su izdane subjektu u sanaciji i koje je subjekt u sanaciji kupio **izravno ili neizravno putem drugih subjekata u istoj grupi u sanaciji koja je kupila obveze od subjekta koji podliježe ovom članku ili od postojećeg dioničara koji ne pripada istoj grupi u sanaciji, pod uvjetom da izvršavanje ovlasti za otpis ili konverziju u skladu s člancima 59. do**

62. ne utječe na kontrolu koju subjekt u sanaciji ima nad društвom kćeri;

ii. koje ispunjavaju kriterije prihvatljivosti iz članka 72.a, osim točke (b) u članku 72.b stavku 2. Uredbe (EU) br. 575/2013;

iii. koje u redu prvenstva u okviru redovnog postupka u slučaju insolventnosti dolaze poslije obveza koje nisu obveze prihvatljive za zahtjev u pogledu regulatornog kapitala i koje su izdane subjektima koji nisu subjekt u sanaciji i koje su kupili subjekti koji nisu subjekt u sanaciji;

iv. koje podliježu otpisu ili konverziji u skladu s člancima 59. do 62. i u skladu sa sanacijskom strategijom grupe u sanaciji, osobito u smislu da nema utjecaja na kontrolu koju subjekt u sanaciji ima nad društвom kćeri.

- (b) instrumenata regulatornog kapitala koji su izdani subjektima koji nisu subjekt u sanaciji i koje su kupili subjekti koji nisu subjekt u sanaciji u slučaju kad otpis ili konverzija u skladu s člancima 59. do 62. ne utječu na kontrolu koju subjekt u sanaciji ima nad društвом kćeri.

3.a Odstupajući od stavka 3. točke (a) podtočke ii. ovog članka obveze koje su izdane prije... [datum stupanja na snagu ove Uredbe o izmjeni] i koje ne ispunjavaju uvjete iz točaka od (g) do (o) članka 72.b stavka 2. Uredbe (EU) br. 575/2013 mogu biti uključene u iznos regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza.

5. Sanacijsko tijelo za društvo kćer koje nije subjekt u sanaciji može u potpunosti izuzeti to društvo od primjene toga članka ako:

- (a) i društvo kći i subjekt u sanaciji podliježu odobrenju i nadzoru istog nadležnog tijela **ili se oba nalaze u državi članici sudionici u smislu Uredbe (EU) br. 1024/2013**;
- (b) subjekt u sanaciji poštuje zahtjev iz članka 45.f na potkonsolidiranoj osnovi;
- (c) nema trenutačnih ili očekivanih bitnih praktičnih ili pravnih prepreka brzom prijenosu regulatornog kapitala ili otplati obveza od strane subjekta u sanaciji u korist društva kćeri za koje je to utvrđeno u skladu s člankom 59. stavkom 3., osobito ako su mjere sanacije provedene u odnosu na subjekt u sanaciji.
- (d) subjekt u sanaciji ispunjava zahtjeve nadležnog tijela za bonitetnim upravljanjem društвom kћeri te je izjavio, uz suglasnost nadležnog tijela, da jamči za obveze koje preuzima društvo kći ili rizici društva kћeri nisu od značaja;

- (e) postupci procjene, mjerjenja i kontrole rizika subjekta u sanaciji obuhvaćaju društvo kćer;
- (f) subjekt u sanaciji ima više od 50 % glasačkih prava povezanih s udjelima u kapitalu društva kćeri ili ima pravo imenovati ili razriješiti većinu članova upravljačkog tijela društva kćeri.

|

5.a Sanacijsko tijelo za subjekt u okviru grupe u sanaciji koji nije subjekt u sanaciji može, nakon što razmotri implikacije, djelomično ili u cijelosti izuzeti taj subjekt od primjene stavaka od 1. do 5. ako su zadovoljeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) *subjekt u sanaciji u okviru grupe u sanaciji središnje je tijelo mreže ili grupe zadruga;*
- (b) *subjekt je kreditna institucija koja je trajno povezana s tim središnjim tijelom;*
- (c) *članovi mreže podliježu pravno utemeljenom internom mehanizmu solidarnosti.*

Članak 45.h

Postupak utvrđivanja zahtjeva

1. Sanacijsko tijelo za subjekt u sanaciji, sanacijsko tijelo za grupu – ako nije riječ o prvom tijelu – i sanacijska tijela nadležna za društva kćeri grupe u sanaciji na pojedinačnoj osnovi poduzimaju sve što je u njihovoј moći kako bi zajedno odlučili:

- (a) o iznosu zahtjeva koji se primjenjuje na konsolidiranoj razini za svaki subjekt u sanaciji;
- (b) o iznosu zahtjeva koji se na pojedinačnoj osnovi primjenjuje na svako društvo kćer subjekta u sanaciji.

Zajedničkom odlukom, koja je u cijelosti obrazložena i dostavlja se na sljedeći način, osigurava se usklađenost s člancima 45.f i 45.g:

- (a) subjekt u sanaciji dobiva odluku od sanacijskog tijela;
 - (b) društva kćeri subjekta u sanaciji dobivaju odluku od svojih sanacijskih tijela;
 - (c) matično društvo grupe u Uniji dobiva odluku od sanacijskog tijela za subjekt u sanaciji ako to matično društvo u Uniji nije samo po sebi subjekt u sanaciji u okviru te iste grupe u sanaciji.
2. Ako su najmanje dvije globalne sistemske važne institucije koje su dio globalne sistemske važne institucije iz EU-a ujedno i subjekti u sanaciji, sanacijska tijela iz prvog podstavka raspravljaju i, kada je to prikladno i usklađeno sa sanacijskom

strategijom globalne sistemski važne institucije, dogovaraju se o primjeni članka 72.e Uredbe (EU) br. 575/2013 i eventualnim prilagodbama radi smanjivanja ili uklanjanja razlike između zbroja iznosâ iz članka 45.d stavka 3. točke (a) i članka 12. Uredbe (EU) br. 575/2013 za pojedinačne subjekte u sanaciji i zbroja iznosâ iz članka 45.d stavka 3. točke (b) i članka 12. Uredbe (EU) br. 575/2013.

Takva se prilagodba može primijeniti uz sljedeće uvjete:

- (a) prilagodba se može primijeniti zbog razlika koje među relevantnim državama članicama postoje u izračunu ukupnog iznosa izloženosti riziku tako da se prilagodi visina zahtjeva;
- (b) prilagodba se ne primjenjuje radi uklanjanja razlika među grupama u sanaciji koje proizlaze iz izloženosti.

Zbroj iznosâ iz članka 45.d stavka 3. točke (a) i članka 12. Uredbe (EU) br. 575/2013. za pojedinačne subjekte u sanaciji ne može biti niži od zbroja iznosâ iz članka 45.d stavka 3. točke (b) i članka 12. Uredbe (EU) br. 575/2013.

3. Ako se ta zajednička odluka ne donese u roku od četiri mjeseca, odluka se donosi u skladu sa stavcima 4. do 6.
4. Ako se zajednička odluka ne donese u roku od četiri mjeseca zbog neslaganja u pogledu konsolidiranog zahtjeva, odluku o konsolidiranom zahtjevu donosi sanacijsko tijelo za subjekt u sanaciji nakon što u obzir uzme sljedeće:
 - (a) procjenu društava kćeri koju provode mjerodavna sanacijska tijela,
 - (b) mišljenje sanacijskog tijela za grupu ako to nije ujedno i sanacijsko tijelo za subjekt u sanaciji.

Ako je na kraju četveromjesečnog razdoblja bilo koje od dotičnih sanacijskih tijela uputilo predmet EBA-i u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010, sanacijsko tijelo za subjekt u sanaciji odgađa svoju odluku i čeka bilo kakvu odluku koju EBA može donijeti skladu s člankom 19. stavkom 3. te uredbe te donosi svoju odluku u skladu s odlukom EBA-e.

U odluci EBA-e u obzir se uzimaju točke (a) i (b) iz prvog podstavka.

Četveromjesečni rok smatra se rokom za mirenje za potrebe te uredbe. EBA svoju odluku donosi u roku od mjesec dana.

Nakon isteka četveromjesečnog roka ili nakon što je donesena zajednička odluka predmet se ne upućuje EBA-i.

Ako EBA ne doneše odluku u roku od mjesec dana, primjenjuje se odluka sanacijskog tijela za subjekt u sanaciji.

5. Ako se zajednička odluka ne doneše u roku od četiri mjeseca zbog neslaganja u pogledu visine zahtjeva koji na pojedinačnoj osnovi treba primijeniti na društva

kćeri grupe u sanaciji, odluku donose sanacijska tijela društava kćeri ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) uzimanje u obzir stajališta i rezerva koje izrazi sanacijsko tijelo za subjekt u sanaciji i
- (b) uzimanje u obzir mišljenja sanacijskog tijela za grupu ako to nije ujedno i sanacijsko tijelo za subjekt u sanaciji
- (c) ocjena usklađenosti s člankom 45.g stavkom 2.

Ako je sanacijsko tijelo za subjekt u sanaciji ili sanacijsko tijelo za grupu na kraju četveromjesečnog roka uputilo predmet EBA-i u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010, sanacijska tijela nadležna na pojedinačnoj osnovi za društva kćeri odgadaju svoju odluku i čekaju bilo kakvu odluku koju EBA može donijeti skladu s člankom 19. stavkom 3. te uredbe te svoju odluku donose u skladu s odlukom EBA-e. U odluci EBA-e u obzir se uzimaju točke (a), (b) i (c) iz prvog podstavka.

Četveromjesečni rok smatra se rokom za mirenje za potrebe te uredbe. EBA svoju odluku donosi u roku od mjesec dana.

Nakon isteka četveromjesečnog roka ili nakon što je donesena zajednička odluka predmet se ne upućuje EBA-i.

Ako EBA ne doneše odluku u roku od mjesec dana, primjenjuje se odluka sanacijskih tijela za društva kćeri.

Zajednička odluka i sve odluke donesene zbog izostanka zajedničke odluke redovito se preispituju i prema potrebi ažuriraju.

6. Ako se zajednička odluka ne doneše u roku od četiri mjeseca zbog neslaganja u pogledu visine konsolidiranog zahtjeva i visine zahtjeva koji se na pojedinačnoj osnovi primjenjuje na društva kćeri grupe u sanaciji, primjenjuje se sljedeće:

- (a) odluka o konsolidiranom zahtjevu donosi se u skladu sa stavkom 4.;
- (b) odluka o visini zahtjeva koji se na pojedinačnoj osnovi primjenjuje na društva kćeri grupe u sanaciji donosi se u skladu sa stavkom 4.:
 - i. nakon razmatranja odluke iz točke (a);
 - ii. nakon procjene usklađenosti s člankom 45.g stavkom 2..

7. Zajednička odluka iz stavka 1. i sve odluke koje donesu sanacijska tijela iz stavaka 4., 5. i 6. kada nema zajedničke odluke, obvezujuće su za dotična sanacijska tijela.

Zajednička odluka i sve odluke donesene zbog izostanka zajedničke odluke redovito se preispituju i prema potrebi ažuriraju.

8. Sanacijska tijela, u suradnji s nadležnim tijelima, zahtijevaju i potvrđuju to da subjekti ispunjavaju zahtjev iz članka 45. stavka 1. i sve odluke donose u skladu s ovim člankom istodobno s izradom i ažuriranjem planova sanacije.
9. Sanacijsko tijelo za subjekt u sanaciji obavješćuje EBA-u o minimalnom zahtjevu za regulatorni kapital i prihvatljive obveze koji su određeni:
 - (a) na konsolidiranoj razini grupe u sanaciji;
 - (b) na pojedinačnoj osnovi na razini društava kćeri grupe u sanaciji.

Članak 45.i

Nadzorno izvješćivanje i objavljivanje zahtjeva

1. Subjekti iz članka 1. stavka 1. izvješćuju svoja nadležna i sanacijska tijela **na zahtjev i** najmanje na godišnjoj osnovi o sljedećemu:
 - (a) visinama dostupnih stavki koje ispunjavaju uvjete iz članka 45.b ili članka 45.g stavka 3., iznosima regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza izraženih u skladu s člankom 45. stavkom 2. nakon umanjenja u skladu s člancima 72.e do 72.j Uredbe (EU) br. 575/2013 **kao i razinama obveza koje nisu isključene iz područja primjene članka 44. u skladu sa stavkom 2. tog članka;**
 - (b) sastav stavki iz točke (a), uključujući njihov profil dospijeća i rang u redovnom postupku u slučaju insolventnosti.
 2. Subjekti iz članka 1. stavka 1. najmanje na godišnjoj osnovi objavljaju sljedeće:
 - (a) visinu dostupnih stavki koje ispunjavaju uvjete iz članka 45.b ili članka 45.g stavka 3.;
 - (b) sastav stavki iz točke (a), uključujući njihov profil dospijeća i rang u redovnom postupku u slučaju insolventnosti.
- 2.a Stavci 1. i 2. ovog članka ne primjenjuju se na subjekte koji ispunjavaju sljedeće uvjete:**
- (a) *ako je subjekt institucija, ispunjava omjer financijske poluge od najmanje 10 % u smislu Uredbe (EU) br. 575/2013; i*
 - (b) *u planu sanacije navodi se da će subjekt biti likvidiran u okviru redovnog postupka u slučaju insolventnosti.*
3. EBA izrađuje nacrte provedbenih tehničkih standarda radi određivanja ujednačenih formata, obrazaca i učestalosti te obrazaca za nadzorno izvješćivanje i objavu iz stavaka 1. i 2. ovog članka.
- EBA dostavlja Komisiji te provedbene tehničke standarde do [12 mjeseci od stupanja na snagu].

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

4. Države članice primjenjuju stavak 2. od 1. siječnja 2025.

Članak 45.j
Izvješćivanje EBA-i

1. Sanacijska tijela u suradnji s nadležnim tijelima obavješćuju EBA-u o minimalnom zahtjevu za regulatorni kapital i prihvatljive obveze koji su utvrđeni za svaku instituciju pod njihovom nadležnošću.
2. EBA izrađuje nacrte provedbenih tehničkih standarda kako bi pobliže odredila jedinstvene formate, obrasce i definicije za utvrđivanje i prijenos informacija EBA-i za potrebe stavka 1. od strane sanacijskih tijela u suradnji s nadležnim tijelima.

EBA dostavlja Komisiji te nacrte provedbenih tehničkih standarda do [12 mjeseci nakon stupanja na snagu] ...*.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Članak 45.k
Kršenje minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze

1. Ako subjekt prekrši minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze, mjerodavna tijela rješavaju to pitanje na temelju najmanje jednoga od sljedećeg:
 - (a) ovlasti za rješavanje ili uklanjanje prepreka mogućnosti sanacije u skladu s člancima 17. i 18.;
 - (b) mjera iz članka 104. Direktive 2013/36/EZ;
 - (c) mjera rane intervencije u skladu s člankom 27.;
 - (d) administrativnih kazni i drugih administrativnih mjera u skladu s člancima 110. i 111.

1.a Sanacijska tijela na tromjesečnoj osnovi prate ispunjavanje minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze i obavješćuju nadležno tijelo o svim kršenjima ili drugim relevantnim dogadjajima koji mogu utjecati na ispunjavanje minimalnog zahtjeva.

2. Sanacijska tijela i nadležna tijela međusobno se savjetuju pri izvršenju ovlasti iz stavka 1. točaka (a) do (d).

2.a Odstupajući od članka 141.a stavka 1. Direktive 2013/36/EU, ne smatra se da institucija nije ispunila zahtjev za kombinirani zaštitni sloj za potrebe članka

* OP umeće datum: 12 mjeseca od stupanja na snagu ove Direktive.

141. te direktive ako ispunjava uvjete iz članka 141.a stavak 2. točaka (a) i (b) te direktive, ako se neispunjavanje tog zahtjeva odnosi samo na minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze kako je navedeno u člancima 45.c i 45.d ove Direktive i ako neispunjavanje tog zahtjeva ne traje duže od 12 mjeseci.

Članak 45.1

Izvješća

1. EBA, u suradnji s nadležnim tijelima i sanacijskim tijelima, dostavlja Komisiji izvješće u kojem se procjenjuje barem sljedeće:

- (a) kako se zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze provodio na nacionalnoj razini, a posebno je li bilo razlika u razinama koje su predviđene za usporedive subjekte u državama članicama;
- (b) kako su sanacijska tijela izvršavala ovlast za to da od institucija zahtijevaju ispunjavanje zahtjeva s pomoću instrumenata iz članka 45.b stavka 2. te je li pri izvršavanju te ovlasti bilo razlika diljem država članica.

2. U izvješću iz stavka 1. u obzir se uzima sljedeće:

- (a) učinak minimalnog zahtjeva i sve predložene usklađene razine minimalnog zahtjeva na sljedeće:
 - i. finansijska tržišta općenito, a posebno na tržišta neosiguranog duga i izvedenica;
 - ii. poslovne modele i strukture bilanci stanja institucija, posebno na profil i strategiju financiranja institucija te na pravnu i poslovnu strukturu grupe;
 - iii. profitabilnost institucija, posebno na njihov trošak financiranja;
 - iv. prijenos izloženosti na subjekte koji ne podliježu bonitetnom nadzoru;
 - v. finansijske inovacije;
 - vi. raširenost ugovornih *bail-in* instrumenata i na prirodu i utrživost takvih instrumenata;
 - vii. odnos institucija prema preuzimanju rizika;
 - viii. razinu imovine institucija pod teretom;
 - ix. mjere koje institucije poduzimaju kako bi ispunile minimalne zahtjeve, a posebno na mjeru do koje su minimalni zahtjevi ispunjeni razduživanjem imovine, izdavanjem dugoročnih dužničkih instrumenata i povećanjem kapitala; i
 - x. razinu zajmova kreditnih institucija, uz poseban naglasak na zajmove mikropoduzećima, malim i srednjim poduzećima, lokalnim vlastima,

- regionalnim vlastima i tijelima iz javnog sektora te na financiranje trgovine, uključujući zajmove u okviru službenih programa osiguranja izvoznih kredita;
- (b) međudjelovanje minimalnih zahtjeva s kapitalnim zahtjevima, omjerom finansijske poluge i zahtjevima za likvidnost utvrđenima Uredbom (EU) br. 575/2013 i Direktivom 2013/36/EU;
 - (c) kapacitet institucija za neovisno prikupljanje kapitala ili financiranje s tržišta kako bi ispunile sve predložene uskladene minimalne zahtjeve;
3. Izvješćem iz stavka 1. obuhvaćaju se dvije kalendarske godine, a Komisiji se ono dostavlja do 30. rujna u kalendarskoj godini koja slijedi nakon zadnje godine obuhvaćene izvješćem. „

23.a U članku 48. dodaje se sljedeći stavak 6.a:

„6a. Kako bi se omogućila primjena bail-in instrumenta i/ili otpisa ili konverzije, a da se pritom ne krše opća načela iz članka 34. stavka 1. točke (g), države članice osiguravaju da su u nacionalnom pravu kojim se ureduje redovni postupak u slučaju insolventnosti instrumenti kapitala (instrumenti redovnog osnovnog kapitala, dodatnog osnovnog kapitala i dopunskog kapitala) u postupku u slučaju insolventnosti niže rangirani u odnosu na ostala podređena potraživanja koja nisu instrumenti kapitala.”

24. Članak 55. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 55.
Ugovorno priznanje *bail-in*

1. Države članice zahtijevaju od institucija i subjekata iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) da u ugovore unesu odredbu kojom vjerovnik ili strana u sporazumu ili instrumentu kojim se stvara obveza priznaje da obveza može biti podložna ovlastima otpisa i konverzije i pristaje biti obvezana svim smanjenjima glavnice ili nepodmirenog iznosa, konverzijom ili poništenjem koje proizvodi učinke izvršenjem tih ovlasti od strane sanacijskog tijela, uz uvjet da takva obveza ispunjava sve sljedeće uvjete:
- (a) obveza nije isključena na temelju članka 44. stavka 2.;
 - (b) obveza nije depozit iz članka 108. točke (a);
 - (c) obveza je uređena pravom treće zemlje;
 - (d) obveza je izdana ili preuzeta nakon datuma na koji država članica primjenjuje odredbe donesene radi prenošenja ovog odjeljka.

1.a Stavak 1. ovog članka ne primjenjuje se na obveze institucija ili subjekata čiji je zahtjev u skladu s člankom 45. stavkom 1. jednak iznosu pokrića gubitaka

kako je definirano člankom 45.c stavkom 2. točkom (a) pod uvjetom da se te obveze ne računaju za taj zahtjev.

2. Zahtjev iz stavka 1. ne može se primjenjivati ako:

- (a) obveze ili instrumenti mogu biti podložni ovlasti sanacijskog tijela države članice za otpis i konverziju na temelju prava treće zemlje ili na temelju obvezujućeg sporazuma sklopljenog s tom trećom zemljom; ili
- (b) instituciji ili subjektu iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) nije praktično u određene obveze uključiti takvu ugovornu odredbu zbog pravnih ili drugih razloga; i
- (c) **takvim neprimjenjivanjem** zahtjeva iz stavka 1. za te obveze ne sprječava se mogućnost sanacije institucija ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) i (d).

U obveze iz točaka (b) i (c) nisu uključeni instrumenti dodatnog osnovnog kapitala i instrumenti dopunskog kapitala. Osim toga nadređene su u odnosu na obveze *koje ispunjavaju uvjete iz članka 108. stavka 2. točaka (a), (b) i (c), a ako se radi o dužničkim instrumentima, onda su osigurani. Zbroj obveza koje podliježu izuzeću u skladu s točkama (b) i (c) ne prelazi 15 % ukupnih obveza koje su nadređene u odnosu na obveze koje ispunjavaju uvjete iz članka 108. stavka 2. točaka (a), (b) i (c) i ispunjavaju uvjete iz točaka (a), (b) i (d) stavka 1. ovog članka.*

Obveze koje ne uključuju ugovornu odredbu u skladu sa stavkom 1. ili za koje, u skladu s točkama (b) i (c), ugovorne odredbe iz stavka 1. nisu potrebne, ne računaju se za minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze.

Sanacijska tijela prate primjenu izuzeća od ugovornog priznanja iz točaka (b) i (c) prvog podstavka. U tu svrhu ona imaju pravo provjeriti ugovore za koje je institucija ili subjekt utvrdio da se primjenjuju točke (b) i (c) prvog podstavka.

Bude li sanacijsko tijelo smatralo da uvjeti za primjenu izuzeća iz točaka (b) i (c) prvog podstavka nisu ispunjeni, ono može uputiti odluku predmetnoj instituciji ili subjektu i tražiti od njih da izmijene svoje politike o primjeni izuzeća od ugovornog priznanja bail-in-a.

- 3. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela mogu zahtijevati od institucija i subjekata iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) da dostave tijelima pravno mišljenje u vezi s pravnom izvršivošću i djelotvornošću ugovorne odredbe iz stavka 1.
- 4. Ako institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) među ugovorne odredbe kojima se uređuje relevantna obveza ne uključi ugovornu odredbu kako se zahtijeva u skladu sa stavkom 1., to ne sprečava sanacijsko tijelo da izvrši ovlasti otpisa duga i konverzije u vezi s tom obvezom.

5. EBA izrađuje nacrte regulatornih tehničkih standarda kako bi dodatno utvrdila popis obveza na koje se primjenjuje izuzeće iz stavka 1. i sadržaj zahtijevane ugovorne odredbe iz tog stavka, uzimajući u obzir različite poslovne modele institucija.

EBA dostavlja Komisiji te nacrte regulatornih tehničkih standarda do *[...jedna godina nakon datuma stupanja na snagu ove Direktive o izmjeni]*.

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

6. EBA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kako bi odredila pravne **■ ili druge** razloge zbog kojih instituciji ili subjektu iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) nije praktično u određene obveze uključiti ugovornu odredbu iz stavka 1. te uvjete u kojima **neprimjenjivanje** zahtjeva iz stavka 1. ne bi bilo prepreka mogućnosti sanacije te institucije ili subjekta.

EBA te nacrte regulatornih tehničkih standarda dostavlja Komisiji **do ... [...]jedna godina nakon stupanja na snagu ove Direktive o izmjeni]**.

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

6.a Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 115. u vezi s izmjenom postotka, navedenom u drugom podstavkom stavka 2. ovog članka, zbroja obveza koje podliježu izuzeću u skladu s točkama (b) i (c) prvog podstavka stavka 2. ovog članka.”

■
27. U naslovima članaka 59. i 60. umeće se izraz „i prihvatljive obveze” u odgovarajućem gramatičkom obliku.

28. U članku 59. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Ovlast otpisa ili konverzije relevantnih instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza može se izvršiti:

- (a) neovisno o mjeri sanacije; ili
- (b) u kombinaciji s provedbom mjere sanacije, ako su ispunjeni uvjeti za sanaciju navedeni u člancima 32. i 33.

Ovlast za otpis ili konverziju prihvatljivih obveza neovisno o mjeri sanacije može se izvršiti samo za prihvatljive obveze koje ispunjavaju uvjete iz članka 45.g stavka 3. točke (a), osim uvjeta koji se odnosi na preostalo dospijeće obveza.”.

29. Izraz „instrumenti kapitala” u članku 59. stavnica 2. i 3. zamjenjuje se izrazom „instrumenti kapitala i obveze iz stavka 1.” u odgovarajućem gramatičkom obliku.

30. Izraz „instrumenti kapitala” u članku 59. stavcima 4. i 10. zamjenjuje se izrazom „instrumenti kapitala ili obveze iz stavka 1.” u odgovarajućem gramatičkom obliku.
31. U članku 60. stavku 1. dodaje se sljedeća točka (d):
- „(d) glavnica prihvatljivih obveza iz članka 59. stavka 1. otpisuje se ili konvertira u instrumente redovnog osnovnog kapitala ili oboje, do mjere potrebne za postizanje ciljeva sanacije iz članka 31. ili do mjere kapaciteta relevantnih prihvatljivih obveza, što god je manje.”.
32. U članku 60. stavak 2. zamjenjuje se kako slijedi:
- ,,2. Ako se glavnica relevantnih instrumenata kapitala ili prihvatljivih obveza otpisuje:
- (a) smanjenje navedene glavnice je trajno, podložno svakom povećanju vrijednosti u skladu s mehanizmom nadoknade iz članka 46. stavka 3.;
- (b) imatelju relevantnog instrumenta kapitala i obveze iz članka 59. stavka 1. ne ostaje nikakva obveza u okviru otpisanog iznosa tog instrumenta ili u vezi s njim, osim već obračunanih obveza i obveza u vezi sa naknadom štete do koje može doći zbog pravnog lijeka kojim se pobija zakonitost izvršavanja ovlasti otpisa;
- (c) ne isplaćuje se nikakva naknada ni jednom imatelju relevantnih instrumenata kapitala i obveza iz članka 59. stavka 1. osim one u skladu sa stavkom 3.”.
33. U članku 60. stavku 3. izraz „relevantni instrumenti kapitala” zamjenjuje se izrazom „relevantni instrumenti kapitala i obveze iz članka 59. stavka 1.” u odgovarajućem gramatičkom obliku.
34. U članku 69. stavku 4. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:
- „(b) obveze plaćanja ili isporuke prema sustavima ili operaterima sustava određenima za potrebe Direktive 98/26/EZ, središnjim drugim ugovornim stranama, središnjim drugim ugovornim stranama trećih zemalja koje je ESMA priznala na temelju članka 25. Uredbe (EU) br. 648/2012 i prema središnjim bankama;”.
35. U članku 70. stavak 2. zamjenjuje se kako slijedi:
- ,,2. Sanacijska tijela ne izvršavaju ovlast iz stavka 1. u vezi sa svakim založnim pravom koje pripada sustavima ili operaterima sustava određenima za potrebe Direktive 98/26/EZ, središnjim drugim ugovornim stranama i središnjim drugim ugovornim stranama trećih zemalja koje je ESMA priznala na temelju članka 25. Uredbe (EU) br. 648/2012 te središnjim bankama u vezi s imovinom za koju institucija u sanaciji jamči ili je osigurava maržom ili kolateralom;”.
36. U članku 71. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

- „3. Bilo koja suspenzija u skladu sa stavkom 1. ili 2. ne primjenjuje se na sustave ili operatere sustava određene za potrebe Direktive 98/26/EZ, središnje druge ugovorne strane i središnje druge ugovorne strane trećih zemalja koje je ESMA priznala na temelju članka 25. Uredbe (EU) br. 648/2012 te na središnje banke.”.
37. U članku 88. izraz „članak 45.” zamjenjuje se izrazom „članci 45. do 45.i” u odgovarajućem gramatičkom obliku.
38. U članku 88. stavku 1. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Podložno članku 89., sanacijska tijela za grupu osnivaju sanacijske kolegije za obavljanje zadaća iz članka 12., 13., 16., 18., 45. do 45.i, 91. i 92. te, kada je to prikladno, za osiguranje suradnje i koordinacije sa sanacijskim tijelima trećih zemalja.”.

39. Članak 89. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 89.
Europski sanacijski kolegiji

1. Ako institucija treće zemlje ili matično društvo treće zemlje ima društva kćeri u Uniji ili matična društva u Uniji s poslovnim nastanom u najmanje dvjema državama članicama ili najmanje dvije podružnice u Uniji koje najmanje dvije države članice smatraju značajnima, sanacijska tijela država članica u kojima ti subjekti imaju poslovni nastan ili u kojima se nalaze te značajne podružnice uspostavljaju jedinstveni europski sanacijski kolegij.
2. Europski sanacijski kolegij iz stavka 1. izvršava funkcije i obavlja zadaće navedene u članku 88. u odnosu na subjekte iz stavka 1. te na podružnice, i to u mjeri u kojoj su te zadaće relevantne za njih.

Zadaće koje europski sanacijski kolegij treba obavljati u skladu sa stavkom 2. uključuju određivanje zahtjeva iz članka 45. do 45.i.

Kad određuju zahtjev iz članka 45. do 45.i, članovi europskog sanacijskog kolegija u obzir uzimaju eventualnu globalnu sanacijsku strategiju koju donose tijela trećih zemalja.

Ako prema globalnoj sanacijskoj strategiji društva kćeri u Uniji ili matično društvo u Uniji i njegove institucije kćeri nisu subjekti u sanaciji, a članovi europskog sanacijskog kolegija budu suglasni s tom strategijom, društva kćeri u Uniji ili matično društvo u Uniji poštuju zahtjev iz članka 45.g stavka 1. na konsolidiranoj osnovi zahvaljujući izdavanju prihvatljivih instrumenata iz članka 45.g stavka 3. točaka (a) i (b) subjektu u sanaciji iz treće zemlje.

3. Ako svim društvima kćerima institucije treće zemlje ili matičnog društva iz treće zemlje koja imaju poslovni nastan u Uniji upravlja samo jedno matično društvo

u Uniji, europskim sanacijskim kolegijem predsjedava sanacijsko tijelo države članice u kojoj matično društvo u Uniji ima poslovni nastan.

U slučaju u kojem se prvi podstavak ne primjenjuje, europskim sanacijskim kolegijem predsjedava sanacijsko tijelo matičnog društva u Uniji ili društva kćeri u Uniji s najvećom ukupnom bilančnom imovinom.

4. Države članice uzajamnim dogovorom svih relevantnih strana mogu odustati od zahtjeva za osnivanje europskog sanacijskog kolegija ako druge skupine ili kolegiji izvršavaju iste funkcije ili obavljaju iste zadatke navedene u ovom članku i u skladu su sa svim uvjetima i postupcima, uključujući one koji se odnose na članstvo i sudjelovanje u europskim sanacijskim kolegijima, utvrđenima u ovom članku i u članku 90. U tom slučaju sva upućivanja na europske sanacijske kolegije u ovoj Direktivi tumače se kao upućivanja na te druge skupine ili kolegije.
5. Podložno stavcima 3. i 4. ovog članka, europski sanacijski kolegij u ostalim stvarima djeluje u skladu s člankom 88.

40. Članak 110. mijenja se kako slijedi:

- (a) u stavku 1. prva rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Ne dovodeći u pitanje pravo država članica da predvide i izriču kaznenopravne sankcije, države članice utvrđuju pravila o administrativnim sankcijama i drugim administrativnim mjerama koje se primjenjuju u slučaju nepoštovanja nacionalnih odredaba kojima se prenosi ova Direktiva ili odredaba Uredbe [o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana] te poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurale njihovu primjenu;”

- (b) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Države članice osiguravaju da se administrativne sankcije, u slučaju kad se obvezе iz prvog stavka primjenjuju na institucije, finansijske institucije i matična društva u Uniji u smislu ove Direktive ili na središnje druge ugovorne strane, klirinške članove središnjih drugih ugovornih strana ili matična društva u smislu Uredbe [o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana] odnosno u slučaju kršenja propisa, mogu, ovisno o uvjetima utvrđenima nacionalnim propisima, primjeniti na članove upravljačkog tijela u smislu ove Direktive ili na članove odbora u smislu Uredbe [o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana] te na druge fizičke osobe koje su na temelju nacionalnih propisa odgovorne za kršenje propisa.”;

- (c) u stavku 3. prva rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Ovlasti izricanja administrativnih sankcija iz ove Direktive daju se sanacijskim tijelima ili, ako je riječ o različitim tijelima, nadležnim tijelima, ovisno o vrsti kršenja.”;

41. Članak 111. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. točke (a), (b) i (c) zamjenjuju se sljedećim:

„(a) nesastavljanje, neodržavanje i neažuriranje planova oporavka i planova oporavka grupe, čime se krši članak 5. ili 7. ove Direktive ili članak 9. Uredbe [o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana];

(b) neobavješćivanje nadležnog tijela o namjeri pružanja finansijske potpore grupi, čime se krši članak 25. ove Direktive;

(c) nepružanje svih informacija potrebnih za izradu planova sanacije, čime se krši članak 11. ove Direktive ili članak 14. Uredbe [o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana];

(ca) ako insinuiraju, navode ili tvrde da obveza, uz iznimku obveza navedenih u članku 44. stavku 2. točkama od (a) do (g), ne podliježe primjeni otpisa ili konverzije, čime bi se prekršio stavak 2.a tog članka.

(d) propust upravljačkog tijela institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ove Direktive ili propust odbora središnje druge ugovorne strane u smislu Uredbe [o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana] da obavijesti nadležno tijelo o tome kada institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ove Direktive ili središnja druga ugovorna strana propadaju ili bi mogli propasti, čime se krši članak 81. ove Direktive ili članak 68. stavak 1. Uredbe [o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana].”;

(b) stavak 2. mijenja se kako slijedi:

i. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) javnu izjavu u kojoj je navedena fizička osoba, institucija, finansijska institucija, matično društvo u Uniji, središnja druga ugovorna strana ili druga pravna osoba koja je odgovorna te vrsta kršenja;”;

ii. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) privremenu zabranu obavljanja funkcije u institucijama ili subjektima iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ove Direktive ili u središnjim drugim ugovornim stranama za svakog člana upravljačkog tijela ili višeg rukovodstva institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ove Direktive ili za odbor središnje druge ugovorne strane ili za bilo koju drugu fizičku osobu koju se smatra odgovornom;”

42. Članak 112. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. prva rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Države članice osiguravaju da sanacijska tijela i nadležna tijela na svojoj službenoj internetskoj stranici objave barem sve administrativne sankcije koje su izrekle zbog kršenja nacionalnih odredaba kojima se prenosi ova Direktiva ili odredbe utvrđene u Uredbi [o oporavku i sanaciji središnjih drugih

ugovornih strana], kada protiv takvih sankcija nije podnesen pravni lijek ili je pravo na pravni lijek iskorišteno.”;

(b) u stavku 2. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) ako bi objavlјivanje prouzročilo, u mjeri u kojoj je to moguće utvrditi, nerazmernu štetu institucijama ili subjektima iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ove Direktive ili središnjoj drugoj ugovornoj strani ili uključenim fizičkim osobama.”;

(c) stavak 4. mijenja se kako slijedi:

i. prva rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„EBA do 3. srpnja 2016. dostavlja izvješće Komisiji o anonimnom objavlјivanju sankcija država članica zbog nepoštovanja nacionalnih odredaba kojima je prenesena ova Direktiva, kako je predviđeno stavkom 2., te posebno o tome postoje li u tom pogledu znatna odstupanja među državama članicama.”;

ii. dodaje se sljedeći podstavak:

„ESMA do [...] dostavlja Komisiji slično izvješće o objavi sankcija zbog nepoštovanja odredaba utvrđenih u Uredbi [o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana]”;

43. Članak 113. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 113.

Održavanje središnjih baza podataka koje provode EBA i ESMA

1. Podložno obvezi čuvanja poslovne tajne iz članka 84., sanacijska tijela i nadležna tijela obavješćuju EBA-u o svim administrativnim sankcijama koje su izrekla u skladu s člankom 111. zbog kršenja nacionalnih odredaba kojima je prenesena ova Direktiva te o statusu pravnog lijeka i njegovu ishodu.

Podložno obvezi čuvanja poslovne tajne iz članka 71. Uredbe [o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana], sanacijska tijela i nadležna tijela na odgovarajući način obavješćuju ESMA-u o administrativnim sankcijama izrečenima zbog kršenja te Uredbe.

2. EBA i ESMA održavaju središnje baze podataka o sankcijama o kojima su obaviještene isključivo u svrhu razmjene informacija između sanacijskih tijela koje su dostupne samo sanacijskim tijelima te se ažuriraju na temelju informacija koje daju sanacijska tijela.

3. EBA i ESMA održavaju središnje baze podataka o sankcijama o kojima su obaviještene isključivo u svrhu razmjene informacija između nadležnih tijela koje su dostupne samo nadležnim tijelima te se ažuriraju na temelju informacija koje daju nadležna tijela.

4. EBA i ESMA održavaju internetske stranice s poveznicama na svaku objavu sankcija sanacijskog tijela i svaku objavu sankcija nadležnog tijela u skladu s člankom 112. te navode razdoblje za koje svaka država članica objavljuje sankcije.”.

Članak 2.

Izmjena Direktive 98/26/EZ

Članak 1. mijenja se kako slijedi:

(a) umeće se sljedeća točka:

„(aa) svaki sustav treće zemlje kako je definiran u točki (ma) članka 2., uređen pravom države koja nije država članica;”

(b) točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) svakog sudionika u tim sustavima;”

U članku 2. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) ,središnja druga ugovorna strana’ znači središnja druga ugovorna strana kako je definirana člankom 2. točkom 1. Uredbe (EU) br. 648/2012;”.

U članku 2. točka (f) zamjenjuje se sljedećim:

(f) ,sudionik’ znači institucija, središnja druga ugovorna strana, posrednik za namiru, klirinška kuća, operater sustava ili klirinški član središnje druge ugovorne strane koji ima odobrenje u skladu s člankom 17. Uredbe (EU) br. 648/2012;”.

U članku 2. dodaje se sljedeća točka:

„(ma) ,sustav treće zemlje’ znači sustav s poslovnim nastanom u zemlji koja nije država članica i koji ispunjava uvjete utvrđene u članku 10. stavku 2.a.”

U članku 10. dodaje se sljedeći stavak 2.a:

„U skladu sa stavkom 1. sustav treće zemlje i operator tog sustava uključeni su u područje primjene ove Direktive ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

(a) najmanje jedan stvarni ili potencijalni izravni sudionik u sustavu treće zemlje ima sjedište u Uniji;

(b) u slučaju sustava treće zemlje za poravnanje i namiru finansijskih instrumenata, ESMA je zadovoljna primjerenošću pravila koja se primjenjuju na taj sustav treće zemlje;

- (c) u slučaju sustava treće zemlje za obradu plaćanja uspostavljen je zajednički nadzorni mehanizam između relevantne središnje banke izdanja za valutu Unije obrađenu u tom sustavu i nadležnih tijela koje nadgledaju taj sustav u dotičnoj trećoj zemlji.

Središnja banka izdanja obavještava ESMA-u o nadzornom mehanizmu iz ove točke.

ESMA na svojim internetskim stranicama objavljuje popis sustava trećih zemalja koji su uključeni u područje primjene ove Direktive.”

Članak 3.

Izmjene Direktive 2002/47/EZ

Direktiva 2002/47/EZ mijenja se kako slijedi:

U članku 1. stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. Članci od 4. do 7. ove Direktive ne primjenjuju se ni na kakva ograničenja u provedbi ugovora o financijskom kolateralu niti na ograničenja učinka ugovora o financijskom kolateralu u vrijednosnim papirima, na odredbe o konačnom netiranju ili prijeboju određene na temelju glave IV. poglavlja V. ili VI. Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća ili glave V. poglavlja IV. Uredbe [o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana] ili na bilo koje takvo ograničenje određeno na temelju sličnih ovlasti u pravu države članice radi olakšavanja uredne sanacije bilo kojeg subjekta iz stavka 2. točke (c) podtočke iv. koji podliježe zaštitnim mjerama koje su barem jednakovrijedne mjerama navedenima u glavi IV. poglavlju VII. Direktive 2014/59/EU i glavi V. poglavlju V. Uredbe [o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana].”

Članak 9.a zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 9.a

Direktiva 2008/48/EZ, Direktiva 2014/59/EU i Uredba (EU) br. [o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana]

Ovom se Direktivom u pitanje ne dovode Direktiva 2008/48/EZ, Direktiva 2014/59/EU i Uredba (EU) br. [o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana].”

Članak 4.

Izmjena Direktive 2004/25/EZ

U članku 4. stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Države članice osiguravaju da se članak 5. stavak 1. ove Direktive ne primjenjuje u slučaju upotrebe instrumenata sanacije te sanacijskih ovlasti i mehanizama predviđenih u glavi IV. Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća ili u glavi V. Uredbe (EU) br. [o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana]”.

Članak 5.

Izmjena Direktive 2005/56/EZ

U članku 3. stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Države članice osiguravaju da se ova Direktiva ne primjenjuje na društvo ili društva koja podliježu upotrebi instrumenata sanacije te sanacijskih ovlasti i mehanizama predviđenih u glavi IV. Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća ili u glavi V. Uredbe (EU) br. [o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana]”.

Članak 6.

Izmjene Direktive 2007/36/EZ

Direktiva 2007/36/EU mijenja se kako slijedi:

(a) U članku 1., stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Države članice osiguravaju da se ova Direktiva ne primjenjuje u slučaju upotrebe instrumenata sanacije te sanacijskih ovlasti i mehanizama predviđenih u glavi IV. Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća ili u glavi V. Uredbe (EU) br. [o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana]”.

(b) U članku 5. stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Države članice osiguravaju da za potrebe Direktive 2014/59/EU i Uredbe (EU) br. [o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana] glavna skupština može dvotrećinskom većinom važećih glasova odlučiti ili izmijeniti statut kako bi propisala da se glavna skupština koja se sastaje radi odluke o povećanju kapitala saziva unutar kraćeg roka od onoga utvrđenog u stavku 1. ovog članka uz uvjet da se ta skupština ne održava unutar deset kalendarskih dana od dana poziva i da su ispunjeni uvjeti iz članaka 27. ili 29. Direktive 2014/59/EU ili članka 19. Uredbe (EU) br. [o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana] te da je povećanje kapitala nužno za izbjegavanje uvjeta za sanaciju iz članaka 32. i 33. Direktive 2014/59/EU ili članka 22. Uredbe (EU) br. [o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana].”

Članak 7.

Izmjena Direktive 2011/35/EU

U članku 1., stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Države članice osiguravaju da se ova Direktiva ne primjenjuje na društvo ili društva koja podliježu upotrebi instrumenata sanacije te sanacijskih ovlasti i mehanizama predviđenih u glavi IV. Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća ili u glavi V. Uredbe (EU) br. [o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana]”.

Članak 8.

Izmjena Direktive 2012/30/EU

U članku 45., stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Države članice osiguravaju da se članak 10., članak 19. stavak 1., članak 29. stavci 1., 2. i 3., članak 31. stavak 2. prvi podstavak, članci od 33. do 36. i članci 40., 41. i 42. ove Direktive ne primjenjuju u slučaju upotrebe instrumenata sanacije te sanacijskih ovlasti i mehanizama predviđenih u glavi IV. Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća ili u glavi V. Uredbe (EU) br. [o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana].”.

Članak 9. Prenošenje

1. Države članice donose i objavljaju zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do [datum 12 mjeseci od stupanja na snagu]. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih mera.

Države članice primjenjuju te mjeru od [datum – 6 mjeseci od datuma prenošenja].

2. Kada države članice donose mjeru iz stavka 1., te mjeru sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se prilikom njihove službene objave uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.
3. Države članice Komisiji i EBA-i dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donešu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 10. Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.

Članak 1. stavak 1., članak 1. stavci 40., 41., 42. i 43. te članci 2., 3., 4., 5., 6., 7. i 8. stupaju na snagu [datum – kad na snagu stupa Uredba (EU) br. [o oporavku i sanaciji središnjih drugih ugovornih strana].

Članak 11.
Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljen u Bruxellesu

Za Europski parlament
Predsjednik

Za Vijeće
Predsjednik

POSTUPAK U NADLEŽNOM ODBORU

Naslov	Sposobnost pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije kreditnih institucija i investicijskih društava te izmjena Direktive 98/26/EZ, Direktive 2002/47/EZ, Direktive 2012/30/EU, Direktive 2011/35/EU, Direktive 2005/56/EZ, Direktive 2004/25/EZ i Direktive 2007/36/EZ			
Referentni dokumenti	COM(2016)0852 – C8-0481/2016 – 2016/0362(COD)			
Datum podnošenja EP-u	23.11.2016			
Nadležni odbor Datum objave na plenarnoj sjednici	ECON 1.2.2017			
Odbori koji daju mišljenje Datum objave na plenarnoj sjednici	EMPL 1.2.2017	ITRE 1.2.2017	JURI 1.2.2017	
Odbori koji nisu dali mišljenje Datum odluke	EMPL 15.12.2016	ITRE 12.1.2017	JURI 25.1.2017	
Izvjestitelji Datum imenovanja	Gunnar Hökmark 24.11.2016			
Razmatranje u odboru	28.2.2017	25.4.2017	3.5.2017	11.12.2017
	22.2.2018			
Datum usvajanja	19.6.2018			
Rezultat konačnog glasovanja	+: -: 0:	38 14 5		
Zastupnici nazočni na konačnom glasovanju	Gerolf Annemans, Burkhard Balz, Hugues Bayet, Pervenche Berès, David Coburn, Thierry Cornillet, Esther de Lange, Markus Ferber, Jonás Fernández, Sven Giegold, Neena Gill, Roberto Gualtieri, Brian Hayes, Gunnar Hökmark, Cătălin Sorin Ivan, Petr Ježek, Barbara Kappel, Wolf Klinz, Georgios Kyrtos, Philippe Lamberts, Werner Langen, Olle Ludvigsson, Ivana Maletić, Fulvio Martusciello, Marisa Matias, Gabriel Mato, Alex Mayer, Bernard Monot, Caroline Nagtegaal, Luděk Niedermayer, Stanisław Ożóg, Sirpa Pietikäinen, Anne Sander, Alfred Sant, Martin Schirdewan, Pedro Silva Pereira, Peter Simon, Theodor Dumitru Stolojan, Kay Swinburne, Paul Tang, Ramon Tremosa i Balcells, Ernest Urtasun, Marco Valli, Miguel Viegas, Jakob von Weizsäcker, Marco Zanni			
Zamjenici nazočni na konačnom glasovanju	Andrea Cozzolino, Ashley Fox, Doru-Claudian Frunzulică, Syed Kamall, Alain Lamassoure, Thomas Mann, Luigi Morgan, Michel Reimon, Joachim Starbatty			
Zamjenici nazočni na konačnom glasovanju prema čl. 200. st. 2.	Christofer Fjellner, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz			
Datum podnošenja	25.6.2018			

**KONAČNO GLASOVANJE POIMENIČNIM GLASOVANJEM U NADLEŽNOM
ODBORU**

38	+
ALDE	Thierry Cornillet, Petr Ježek, Wolf Klinz, Ramon Tremosa i Balcells
ENF	Barbara Kappel
PPE	Burkhard Balz, Markus Ferber, Christofer Fjellner, Brian Hayes, Gunnar Hökmark, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Georgios Kyrtos, Alain Lamassoure, Esther de Lange, Werner Langen, Ivana Maletić, Thomas Mann, Fulvio Martusciello, Gabriel Mato, Luděk Niedermayer, Sirpa Pietikäinen, Anne Sander, Theodor Dumitru Stolojan
S&D	Pervenche Berès, Andrea Cozzolino, Jonás Fernández, Doru-Claudian Frunzulică, Neena Gill, Roberto Gualtieri, Cătălin Sorin Ivan, Olle Ludvigsson, Alex Mayer, Luigi Morgano, Alfred Sant, Pedro Silva Pereira, Peter Simon, Paul Tang, Jakob von Weizsäcker

14	-
ALDE	Caroline Nagtegaal
ECR	Ashley Fox, Syed Kamall, Stanisław Ożóg, Joachim Starbatty, Kay Swinburne
EFDD	David Coburn, Bernard Monot, Marco Valli
ENF	Gerolf Annemans, Marco Zanni
GUE/NGL	Marisa Matias, Martin Schirdewan, Miguel Viegas

5	0
S&D	Hugues Bayet
VERTS/ALE	Sven Giegold, Philippe Lamberts, Michel Reimon, Ernest Urtasun

Korišteni znakovi:

- + : za
- : protiv
- 0 : suzdržani